

ZAŁĄCZNIK

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) .../...

z dnia XXX r.

**zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 uznające niektóre rodzaje pomocy za
zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu**

PROJEKT

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa¹, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) i b),

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po przyjęciu zmienionych wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na okres od dnia 1 stycznia 2022 r.² należy dostosować definicje i artykuły dotyczące pomocy regionalnej w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014³ w celu zapewnienia spójności między poszczególnymi zbiorami zasad wyznaczających te same cele. Zakres sekcji 1 rozdziału III rozporządzenia (UE) nr 651/2014 należy dostosować, aby uwzględnić w nim zmiany na rynku oraz cele Europejskiego Zielonego Ładu⁴ i Europejskiego prawa o klimacie⁵. Pomoc operacyjną mającą na celu zapobieganie wyludnianiu się lub ograniczanie tego procesu należy rozszerzyć na obszary słabo zaludnione, aby umożliwić lepsze wsparcie obszarów borykających się z wyzwaniami demograficznymi. Aby ułatwić stosowanie rozporządzenia (UE) nr 651/2014 w ramach projektów objętych pomocą, których koszty wynoszą poniżej 50 mln EUR, realizowanych przez małe i średnie przedsiębiorstwa („MŚP”), należy odpowiednio dostosować i doprecyzować progi powodujące obowiązek zgłoszenia.
- (2) Pomoc na budowę lub modernizację infrastruktur testowo-doświadczalnych jest ukierunkowana głównie na niedoskonałości rynku wynikające z niedoskonałości i asymetrii informacji lub problemów z koordynacją. W przeciwieństwie do

¹ Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

² Komunikat Komisji „Wytyczne w sprawie pomocy regionalnej” C(2021) 2594 (Dz.U. C 153 z 29.4.2021, s. 1).

³ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

infrastruktur badawczych, infrastruktury testowo-doświadczalne są wykorzystywane głównie do działalności gospodarczej, a konkretnie do świadczenia usług na rzecz przedsiębiorstw. Budowa lub modernizacja najnowocześniejszej infrastruktury testowo-doświadczalnej wiąże się z wysokimi kosztami początkowymi inwestycji, co w połączeniu z niepewną bazą klientów może utrudnić dostęp do finansowania prywatnego. Dostęp do infrastruktury testowo-doświadczalnych finansowanych ze środków publicznych musi być przyznawany na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach i na warunkach rynkowych wielu użytkownikom. Aby ułatwić użytkownikom dostęp do infrastruktury testowo-doświadczalnych, można obniżyć wysokość opłat pobieranych od użytkowników zgodnie z innymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 651/2014 lub rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis*⁶. Jeżeli warunki te nie są spełnione, środek może oznaczać pomoc państwa udzielaną na rzecz użytkowników infrastruktury. W takich sytuacjach pomoc przyznawana użytkownikom lub na potrzeby budowy lub modernizacji jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia wyłącznie wtedy, gdy pomoc jest udzielana użytkownikom zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami pomocy państwa. Wiele zainteresowanych stron może również posiadać i eksploatować daną infrastrukturę testowo-doświadczalną, a podmioty publiczne i przedsiębiorstwa mogą również korzystać z takiej infrastruktury na zasadzie współpracy. Infrastruktury testowo-doświadczalne nazywane są również infrastrukturami technologicznymi.

- (3) Pomoc dla klastrów innowacyjnych ma na celu niwelowanie niedoskonałości rynku związanych z problemami koordynacyjnymi utrudniającymi rozwój klastrów lub ograniczającymi wzajemne kontakty i przepływ wiedzy w ramach klastrów. Pomoc państwa może służyć wspieraniu inwestycji w otwarte i współdzielone infrastruktury dla klastrów innowacyjnych albo wspieraniu funkcjonowania klastrów, aby poprawić współpracę, tworzenie sieci kontaktów i uczenie się. Pomoc operacyjna dla klastrów innowacyjnych powinna być jednak dozwolona tylko tymczasowo i na ograniczony okres. Aby ułatwić dostęp do obiektów klastra innowacyjnego lub udział w jego działaniach, dostęp może być oferowany po obniżonych cenach zgodnie z innymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 651/2014 lub rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis*⁷. W zależności od konkretnych realizowanych celów lub oferowanych działań i funkcjonalności ośrodki innowacji cyfrowych (w tym europejskie ośrodki innowacji cyfrowych finansowane w ramach centralnie zarządzanego programu „Cyfrowa Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694⁸), których celem jest stymulowanie powszechnego wprowadzania przez przemysł (w szczególności przez MŚP) i organizacje sektora publicznego technologii cyfrowych, takich jak sztuczna inteligencja, przetwarzanie w chmurze, przetwarzanie danych na obrzeżach sieci i obliczenia wielkiej skali oraz cyberbezpieczeństwo, mogą same w sobie kwalifikować się jako klastry innowacyjne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

⁶ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁷ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

- (4) Pomoc na działalność innowacyjną jest ukierunkowana przede wszystkim na niedoskonałości rynku związane z pozytywnymi efektami zewnętrznymi (transfer wiedzy), problemami z koordynacją i – w mniejszym stopniu – asymetrią informacji. W przypadku MŚP taką pomoc na rzecz innowacji można przyznawać na uzyskanie, walidację i obronę patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych, na oddelegowanie wysoko wykwalifikowanego personelu oraz opłacenie usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji, na przykład zapewnianych przez organizacje zajmujące się badaniami i rozpowszechnianiem wiedzy, infrastruktury badawczej, infrastruktury testowo-doświadczalnej lub klastry innowacyjne.
- (5) W związku z przyjęciem od 2022 r. zmienionych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, definicje i artykuły dotyczące dostępu do finansowania dla MŚP zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 należy dostosować do zmienionych wytycznych w celu zapewnienia spójności. Pomoc na dostęp MŚP do finansowania jest ukierunkowana na niedoskonałości rynku uniemożliwiające MŚP pozyskanie finansowania niezbędnego do wykorzystania ich pełnego potencjału: MŚP, szczególnie te nowo powstałe, często nie są w stanie wykazać inwestorom swojej zdolności kredytowej. Ocena⁹ odnośnych zasad przeprowadzona w latach 2019 i 2020 potwierdziła utrzymywanie się tych niedoskonałości rynku, a pandemia COVID-19 prawdopodobnie przyczyni się do pogorszenia sytuacji. Aby jeszcze bardziej ułatwić wdrażanie wspomnianej pomocy oraz zapewnić większą jasność, zmieniono strukturę przepisów w sprawie finansowania ryzyka.
- (6) W związku z przyjęciem od 2022 r. zmienionych wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią należy dostosować definicje i artykuły zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 odnoszące się do pomocy w obszarze ochrony środowiska, w tym ochrony klimatu, oraz energii w celu zapewnienia spójności między poszczególnymi zbiorami zasad wyznaczających te same cele. Zakres sekcji 7 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 należy dostosować, aby uwzględnić w nim zmiany na rynku oraz cele Europejskiego Zielonego Ładu i Europejskiego prawa o klimacie, w tym przepisy wprowadzone w celu zmiany rozporządzenia (UE) nr 651/2014 w 2021 r.¹⁰.
- (7) Pomoc inwestycyjna mająca na celu wspieranie zakupu lub leasingu pojazdów bezemisyjnych lub pojazdów ekologicznie czystych lub doposażenia pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy bezemisyjne lub pojazdy ekologicznie czyste, przyczynia się do przejścia na mobilność bezemisyjną oraz osiągnięcia ambitnych celów Zielonego Ładu, przede wszystkim ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu. W świetle doświadczeń Komisji w odniesieniu do środków pomocy państwa na rzecz wspierania czystej mobilności należy wprowadzić szczególne warunki zgodności, aby zapewnić, że pomoc jest proporcjonalna i nie zakłóca nadmiernie konkurencji przez zmniejszenie popytu na bardziej ekologiczne rozwiązania alternatywne. [Należy rozszerzyć zakres przepisów

⁹ Dokument roboczy służb Komisji dotyczący oceny adekwatności pakietu w sprawie unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa z 2012 r., wytycznych dotyczących transportu kolejowego i krótkoterminowych ubezpieczeń kredytów eksportowych (SWD (2020)0257 final).

¹⁰ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/1237 z dnia 23 lipca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 270 z 29.7.2021, s. 39).

dotyczących pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę ładowania pojazdów elektrycznych lub tankowania wodoru w celu uwzględnienia również infrastruktury tankowania zaopatrującej pojazdy w wodór niskoemisyjny.] Ponadto pomoc na infrastrukturę ładowania i tankowania należy udostępnić również w odniesieniu do infrastruktury, która nie jest publicznie dostępna.

- (8) Należy rozszerzyć zakres rozporządzenia (UE) nr 651/2014 przez wprowadzenie warunków zgodności dotyczących pomocy na wytwarzanie wodoru zgodnie z celami Strategii w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu¹¹ oraz na magazynowanie. Warunki te należy włączyć do istniejących przepisów w sprawie pomocy na promowanie energii ze źródeł odnawialnych. Pomoc na propagowanie wodoru należy uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz wyłączyć z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, wyłącznie w zakresie, w jakim produkowany jest wyłącznie wodór odnawialny. Pomoc na projekty dotyczące magazynowania należy wyłączyć z obowiązku zgłoszenia wyłącznie w zakresie, w jakim obiekty magazynowania i wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych są ze sobą powiązane.
- (9) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 651/2014 dotyczące pomocy operacyjnej na promowanie energii ze źródeł odnawialnych należy rozszerzyć na społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001¹².
- (10) Należy rozszerzyć zakres rozporządzenia (UE) nr 651/2014 przez wprowadzenie warunków zgodności dotyczących pomocy inwestycyjnej na rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów, ochronę i odbudowę bioróżnorodności oraz rozwiązania oparte na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej zgodnie z celami unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030¹³, Europejskiego prawa o klimacie¹⁴ i Strategii w zakresie przystosowania do zmiany klimatu¹⁵. Warunki te należy dodać do istniejących przepisów w sprawie pomocy na remediację zanieczyszczonych terenów. W związku z tym pomoc inwestycyjną w tych dziedzinach należy uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz wyłączyć z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod pewnymi warunkami. Należy w szczególności zapewnić zgodność z zasadą „zanieczyszczający płaci”, zgodnie z którą koszty środków mających na celu likwidację zanieczyszczeń powinien ponosić sprawca zanieczyszczeń.
- (11) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 651/2014 dotyczące pomocy inwestycyjnej na recykling i ponowne wykorzystanie odpadów należy dostosować i rozszerzyć w celu

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu”, COM(2020) 301 final.

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999, Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

¹⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

uwzględnienia zmian na rynku oraz, zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym¹⁶, odzwierciedlenia przejścia na środki mające na celu propagowanie efektywnego gospodarowania zasobami i wspieranie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

- (12) Należy rozszerzyć zakres rozporządzenia (UE) nr 651/2014 przez wprowadzenie warunków zgodności dotyczących pomocy w formie obniżki podatków lub opłat na ochronę środowiska. Podatki na ochronę środowiska lub opłaty parafiskalne nakłada się z myślą o zwiększeniu kosztów zachowań szkodliwych dla środowiska, a co za tym idzie – o zniechęceniu do takich zachowań i o podniesieniu poziomu ochrony środowiska. Podczas gdy obniżki podatków na ochronę środowiska lub opłat parafiskalnych mogą mieć niekorzystny wpływ na osiągnięcie tego celu, podejście takie może być jednak konieczne, gdyż w przeciwnym razie beneficjenci znaleźliby się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, stawiającej pod znakiem zapytania samo wprowadzenie podatku na ochronę środowiska lub opłaty parafiskalnej.
- (13) W odniesieniu do pomocy inwestycyjnej na systemy ciepłownicze należy dostosować warunki zgodności określone w art. 46 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 w zakresie wspierania inwestycji w systemy ciepłownicze wykorzystujące paliwa kopalne, w szczególności gaz ziemny, a także inwestycji w sieci dystrybucji lub modernizacji tych sieci, aby uwzględnić cele Zielonego Ładu oraz Europejskiego prawa o klimacie, a w szczególności plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy¹⁷.
- (14) W odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę energetyczną zakres rozporządzenia (UE) nr 651/2014 należy rozszerzyć na wsparcie objęte wyłączeniem grupowym na rzecz inwestycji niezlokalizowanych na „obszarach objętych pomocą”. Ponadto należy dostosować warunki zgodności określone w rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 w odniesieniu do wspierania inwestycji w infrastrukturę energetyczną wykorzystującą gaz ziemny, aby uwzględnić cele Zielonego Ładu i zapewnić niezbędną zgodność z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.
- (15) Mając na uwadze specyfikę finansowania projektów z sektora obrony oraz przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Obronnego, w ramach których ustanowiono maksymalne stawki finansowania, których celem nie jest ograniczenie ogólnego finansowania publicznego, lecz zachęcenie do współfinansowania przez państwa członkowskie, należy zmienić art. 8, aby umożliwić łączenie centralnie zarządzanego finansowania Unii i pomocy państwa w wysokości do całkowitych kosztów projektu.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 651/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pkt 18 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

¹⁶ Komunikat Komisji „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”, COM(2020) 98 final.

¹⁷ Komunikat Komisji „Plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy Plan inwestycyjny na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu”, COM(2020) 21 final.

„a) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (innej niż MŚP, które istnieje od mniej niż trzech lat, lub, do celów kwalifikowalności pomocy na finansowanie ryzyka, MŚP spełniające warunek, o którym mowa w art. 21 ust. 3 lit. b), które kwalifikuje się do inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w następstwie przeprowadzenia procedury *due diligence* przez wybranego pośrednika finansowego), w przypadku gdy ponad połowa jej subskrybowanego kapitału zakładowego została utracona w efekcie zakumulowanych strat. Ma to miejsce w przypadku, gdy odliczenie poniesionych strat z kapitałów rezerwowych (i z wszystkich innych elementów ogólnie uznawanych za część funduszy własnych spółki) prowadzi do ujemnego wyniku przekraczającego połowę subskrybowanego kapitału podstawowego. Do celów niniejszego przepisu „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” odnosi się w szczególności do rodzajów spółek wymienionych w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE*, a „kapitał zakładowy” obejmuje, w stosownych przypadkach, wszelkie premie emisyjne;

b) w przypadku spółki, w której co najmniej niektórzy z jej członków ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za jej zadłużenie (innej niż MŚP, które istnieje od mniej niż trzech lat, lub, do celów kwalifikowalności pomocy na finansowanie ryzyka, MŚP spełniające warunek, o którym mowa w art. 21 ust. 3 lit. b), które kwalifikuje się do inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w następstwie przeprowadzenia procedury *due diligence* przez wybranego pośrednika finansowego), w przypadku gdy ponad połowa jej kapitału wykazanego w sprawozdaniach finansowych tej spółki została utracona w efekcie zakumulowanych strat. Do celów niniejszego przepisu „spółka, w której co najmniej niektórzy członkowie ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za jej zadłużenie” odnosi się w szczególności do rodzajów jednostek wymienionych w załączniku II do dyrektywy 2013/34/UE;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

b) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »dostosowana kwota pomocy« oznacza maksymalną dopuszczalną kwotę pomocy na duże projekty inwestycyjne, obliczaną według następującego wzoru:

$$\text{dostosowana kwota pomocy} = R \times (A + 0,50 \times B + 0 \times C)$$

gdzie: R to maksymalna intensywność pomocy obowiązująca w danym obszarze, z wyłączeniem zwiększonej intensywności pomocy dla MŚP; A to część kosztów kwalifikowalnych w wysokości 50 mln EUR; B to część kosztów kwalifikowalnych w wysokości od 50 mln EUR do 100 mln EUR, a C to część kosztów kwalifikowalnych powyżej 100 mln EUR;”;

c) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) »obszary objęte pomocą« oznaczają obszary określone w mapie pomocy regionalnej zatwierdzonej w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu i obowiązującej w momencie przyznania pomocy;”;

d) pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) »wzrost netto liczby pracowników« oznacza wzrost netto liczby pracowników w danym zakładzie w porównaniu ze średnią w danym okresie, po odjęciu od liczby utworzonych miejsc pracy wszystkich utraconych miejsc pracy w tym okresie. Liczbę osób zatrudnionych

w pełnym wymiarze czasu, w niepełnym wymiarze czasu oraz sezonowo należy wyrazić w postaci ułamkowych części rocznych jednostek pracy;”;

e) pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34 »pośrednik finansowy« oznacza każdą instytucję finansową, bez względu na jej postać czy prawo własności, w tym fundusze funduszy, prywatne fundusze inwestycyjne, publiczne fundusze inwestycyjne, banki, instytucje mikrofinansowe oraz towarzystwa gwarancyjne;”;

f) dodaje się pkt 39 a) w brzmieniu:

„39a) »na warunkach rynkowych« oznacza, że warunki transakcji między umawiającymi się stronami nie różnią się od tych, jakie określiłyby niezależne przedsiębiorstwa, i nie zawierają jakiegokolwiek elementu zмовы. Każda transakcja, która wynika z otwartego, przejrzystego i niedyskryminującego postępowania, jest uznana za spełniającą zasadę ceny rynkowej;”;

g) uchyla się pkt 40;

h) pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42) »regionalna pomoc operacyjna« oznacza pomoc na ograniczenie bieżących wydatków przedsiębiorstwa, w tym takich kategorii kosztów jak koszty personelu, materiałów, zamówionych usług, komunikacji, energii, konserwacji, czynszu, administracji, ale z wyłączeniem kosztów amortyzacji i kosztów finansowania związanych z inwestycją objętą pomocą inwestycyjną;”;

i) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) »sektor hutnictwa żelaza i stali« oznacza produkcję co najmniej jednego z poniższych:

a) surówka i stopy żelaza:

surówka do produkcji stali, surówka odlewnicza i inna surówka, surówka zwierciadlista oraz stal żelazowo-manganowa wysokowęglowa, bez innych stopów żelaza;

b) produkty z żelaza surowe i półprodukty, stal węglowa lub stal specjalna:

stal ciekła odlewana lub nieodlewana we wlewki, wraz z wlewkami do kucia, półprodukty: kęsiska kwadratowe, kęsy i kęsiska płaskie; blachówka i blachówka do wyrobu blachy białej; szerokie zwoje walcowane na gorąco, z wyjątkiem produkcji stali ciekłej do odlewów z małych i średnich odlewni;

c) obrabiane na gorąco produkty z żelaza, stal węglowa lub stal specjalna:

szyny, podkłady, nakładki stykowe, podkładki pod szyny, dwuteowniki, kształtowniki o dużym przekroju 80 mm i więcej, kształtowniki grodnicowe, pręty i kształtowniki o przekroju mniejszym niż 80 mm i elementy płaskie mniejsze niż 150 mm, walcówka, rury o przekroju okrągłym i prostokątnym, taśmy i blachy walcowane na gorąco (wraz z taśmą rurową), blacha gruba walcowana na gorąco (powleczone lub nie), blacha cienka i gruba o grubości 3 mm i więcej, uniwersalna blacha gruba o grubości 150 mm i więcej, z wyjątkiem drutu i wyrobów z drutu, prętów ciągnionych i szlifowanych lub polerowanych oraz odlewów żeliwnych;

d) produkty wykończone na zimno:

blacha biała, blacha biała matowa, blacha czarna, blacha ocynkowana, inne blachy powlekane, blacha walcowana na zimno, blacha elektrotechniczna i taśma na blachę białą, blacha gruba walcowana na zimno, w zwojach i w pasach;

e) rury:

wszystkie rury stalowe bez szwu, rury stalowe spawane o przekroju większym niż 406,4 mm;”;

j) dodaje się pkt 43 a) w brzmieniu:

„43a) »węgiel brunatny« oznacza niskouwęglony węgiel »C« lub ortolignit i niskouwęglony węgiel »B« lub metalignit w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ;”;

k) uchyla się pkt 44;

l) pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) »sektor transportu« oznacza transport pasażerski powietrzny, morski, drogowy lub kolejowy oraz wodny śródlądowy albo towarowy transport zarobkowy; w ścisłym rozumieniu »sektor transportu« oznacza następujące rodzaje działalności zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej w Unii Europejskiej (NACE Rev. 2) ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1893/2006*:

- a) NACE 49: transport drogowy oraz transport rurociągowy, z wyjątkiem NACE 49.32 działalność taksówek osobowych, 49.39 działalność kolejek linowych naziemnych, kolejek linowych, wyciągów orczykowych i wyciągów narciarskich pod warunkiem, że nie są częścią miejskiego lub podmiejskiego systemu komunikacji, 49.42 działalność usługowa związana z przewodnikami, 49.5 transport rurociągowy;
- b) NACE 50: transport wodny;
- c) NACE 51: transport lotniczy, z wyjątkiem NACE 51.22 transport kosmiczny;

* Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).”;

m) dodaje się pkt 47 a) w brzmieniu:

„47a) »zakończenie inwestycji« oznacza moment, w którym organy krajowe uznają inwestycję za zakończoną albo w którym upływają trzy lata od rozpoczęcia prac, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;”;

n) pkt 49–51 otrzymują brzmienie:

„49) »inwestycja początkowa« oznacza:

- a) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne związane z co najmniej jednym z poniższych:
 - utworzeniem nowego zakładu,
 - zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu,
 - dywersyfikacją produkcji zakładu na produkty lub usługi dotąd niewytwarzane ani nieświadczane przez ten zakład lub
 - zasadniczą zmianą całościowego procesu produkcji produktu lub produktów, których dotyczy inwestycja w ten zakład;
- lub

- b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałyby zamknięte, gdyby zakup nie nastąpił. Samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa nie stanowi inwestycji początkowej.

Inwestycja odtworzeniowa nie stanowi zatem inwestycji początkowej;

50) »taka sama lub podobna działalność« oznacza działalność w tej samej klasie (czterocyfrowy kod numeryczny) w statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej (NACE Rev. 2) ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006;

51) »inwestycja początkowa, która zapoczątkowuje nową działalność gospodarczą« oznacza:

- a) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne związane z co najmniej jednym z poniższych:
- utworzeniem nowego zakładu,
 - dywersyfikacją działalności zakładu, pod warunkiem że nowa działalność nie jest taka sama jak działalność poprzednio prowadzona w danym zakładzie ani podobna do takiej działalności;
- b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałyby zamknięte, gdyby zakup nie nastąpił, pod warunkiem że nowa działalność, która ma być prowadzona z wykorzystaniem nabytych aktywów, nie jest taka sama jak działalność prowadzona w zakładzie przed nabyciem ani podobna do takiej działalności.

Samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa nie stanowi inwestycji początkowej, która zapoczątkowuje nową działalność gospodarczą;”;

o) pkt 72 i 73 otrzymują brzmienie:

„72) »niezależny inwestor prywatny« oznacza niezależnego inwestora będącego podmiotem prywatnym na zasadach określonych w niniejszym punkcie. Do inwestorów »prywatnych« zazwyczaj zalicza się banki dokonujące inwestycji na własne ryzyko przy wykorzystaniu środków własnych, fundacje prywatne, Family Offices, anioły biznesu, inwestorów korporacyjnych, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, osoby prywatne i ośrodki akademickie. Do celów niniejszej definicji za inwestorów prywatnych nie uznaje się Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, międzynarodowej instytucji finansowej, w której państwo członkowskie posiada akcje lub udziały, instytucji finansowej z siedzibą w państwie członkowskim, dążącej do osiągnięcia celów interesu publicznego pod nadzorem organu publicznego, ani podmiotu prawa publicznego lub prywatnego realizującego misję publiczną. »Niezależny« oznacza, że inwestor prywatny nie jest udziałowcem/akcjonariuszem kwalifikującego się przedsiębiorstwa, w które inwestuje. Po utworzeniu nowej spółki inwestorzy prywatni, w tym założyciele, są uważani za niezależnych od tej spółki;

73) »osoba fizyczna« oznacza, do celów art. 21a i 23, osobę inną niż osoba prawna, niebędącą przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu;”;

p) pkt 79 otrzymuje brzmienie:

„79 »podmiot, któremu powierzono zadanie« oznacza Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Fundusz Inwestycyjny, międzynarodową instytucję finansową, w której państwo członkowskie posiada akcje lub udziały, lub instytucję finansową z siedzibą w państwie członkowskim, dążącą do osiągnięcia celów interesu publicznego pod nadzorem organu publicznego, podmiot prawa publicznego lub podmiot prawa prywatnego realizujący misję publiczną. Podmiot, któremu powierzono zadanie, może zostać wybrany lub powołany

bezpośrednio zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE*, zgodnie z przepisami art. 38 ust. 4 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013** lub zgodnie z przepisami art. 59 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060***, w zależności od tego, które z nich mają zastosowanie;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).”;

q) pkt 80 otrzymuje brzmienie:

„80) »przedsiębiorstwo innowacyjne« oznacza przedsiębiorstwo spełniające jeden z poniższych warunków:

- a) za pomocą oceny dokonanej przez zewnętrznego eksperta może wykazać, że w przewidywalnej przyszłości opracuje produkty, usługi lub procesy, które są nowe lub znacząco ulepszone w porównaniu z aktualną sytuacją w jego branży i które niosą ze sobą ryzyko niepowodzenia technologicznego lub przemysłowego;
- b) jego wydatki na działalność badawczo-rozwojową stanowią co najmniej 10 % jego całkowitych kosztów operacyjnych w co najmniej jednym roku z trzech lat poprzedzających przyznanie pomocy lub, w przypadku przedsiębiorstwa rozpoczynającego działalność bez historii finansowej, w bieżącym okresie podatkowym objętym zewnętrznym audytem;
- c) niedawno otrzymało znak jakości »pieczęć doskonałości« od Europejskiej Rady ds. Innowacji zgodnie z programem prac »Horyzont 2020« na lata 2018–2020 przyjętym przez Komisję w drodze decyzji wykonawczej C(2017)7124* lub zgodnie z art. 2 pkt 23 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695**, lub niedawno otrzymało inwestycję z funduszu Europejskiej Rady ds. Innowacji, np. inwestycję w ramach instrumentu »Akcelerator«, o którym mowa w art. 48 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695;

* Decyzja wykonawcza Komisji C(2017)7124 z dnia 27 października 2017 r. w sprawie przyjęcia programu prac na lata 2018–2020 w ramach programu szczegółowego służącego realizacji programu »Horyzont 2020« – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020), oraz w sprawie finansowania programu prac na 2018 r.

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).”;

r) pkt 81 otrzymuje brzmienie:

„81) »alternatywna platforma obrotu« oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE*, w przypadku której co najmniej 50 % instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu emitują MŚP;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

s) pkt 85 i 86 otrzymują brzmienie:

„85) »badania przemysłowe« oznaczają badania planowane lub badania krytyczne mające na celu zdobycie nowej wiedzy i umiejętności celem opracowania nowych produktów, procesów lub usług, lub mające na celu wprowadzenie znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów lub usług, w tym produktów, procesów lub usług cyfrowych, w dowolnej dziedzinie, dowolnej branży lub dowolnym sektorze (w tym między innymi w branżach i technologiach cyfrowych, takich jak obliczenia superkomputerowe, technologie kwantowe, technologie blockchain, sztuczna inteligencja, cyberbezpieczeństwo, duże zbiory danych i technologie związane z chmurą).

Badania przemysłowe uwzględniają tworzenie elementów składowych systemów złożonych i mogą obejmować budowę prototypów w środowisku laboratoryjnym lub środowisku interfejsu symulującego istniejące systemy, a także linii pilotażowych, kiedy są one konieczne do badań przemysłowych, a zwłaszcza uzyskania dowodu w przypadku technologii generycznych;

86) »eksperymentalne prace rozwojowe« oznaczają zdobywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnych aktualnie umiejętności i wiedzy oraz innych stosownych umiejętności i wiedzy w celu opracowania nowych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług, w tym produktów, procesów lub usług cyfrowych, w dowolnej dziedzinie, dowolnej branży lub dowolnym sektorze (w tym między innymi w branżach i technologiach cyfrowych, takich jak obliczenia superkomputerowe, technologie kwantowe, technologie blockchain, sztuczna inteligencja, cyberbezpieczeństwo, duże zbiory danych i technologie związane z chmurą lub technologie przetwarzania brzegowego). Mogą one także obejmować np. czynności mające na celu pojęciowe definiowanie, planowanie oraz dokumentowanie nowych produktów, procesów lub usług.

Eksperymentalne prace rozwojowe mogą obejmować opracowanie prototypów, demonstracje, opracowanie projektów pilotażowych, testowanie i walidację nowych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług w otoczeniu stanowiącym model warunków rzeczywistego funkcjonowania, których głównym celem jest dalsze udoskonalenie techniczne produktów, procesów lub usług, których ostateczny kształt zasadniczo nie jest jeszcze określony. Mogą obejmować opracowanie prototypów i projektów pilotażowych, które można wykorzystać do celów komercyjnych, w przypadku gdy prototyp lub projekt pilotażowy z konieczności jest produktem końcowym do wykorzystania do celów komercyjnych, a jego produkcja jest zbyt kosztowna, aby służył on jedynie do demonstracji i walidacji.

Eksperymentalne prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do istniejących produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, usług oraz innych operacji w toku, nawet jeśli takie zmiany mają charakter ulepszeń;”;

t) uchyla się pkt 89;

u) pkt 92 otrzymuje brzmienie:

„92) »klastry innowacyjne« oznaczają struktury lub zorganizowane skupiska niezależnych podmiotów (takich jak innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up, małe, średnie i duże przedsiębiorstwa, a także organizacje prowadzące badania i szerzące wiedzę, infrastruktury badawcze, infrastruktury testowo-doświadczalne, ośrodki innowacji cyfrowych, organizacje niedochodowe i inne powiązane podmioty gospodarcze), mające na celu stymulowanie działalności innowacyjnej oraz nowych sposobów współpracy, w tym za pomocą środków cyfrowych, dzięki promowaniu, wspólnemu korzystaniu z obiektów oraz wymianie informacji i wiedzy fachowej oraz dzięki skutecznemu przyczynianiu się do transferu wiedzy, tworzenia sieci kontaktów oraz rozpowszechniania informacji i współpracy wśród przedsiębiorstw i innych organizacji wchodzących w skład danego klastra;”;

v) pkt 94–97 otrzymują brzmienie:

„94) »usługi doradcze w zakresie innowacji« oznaczają doradztwo, pomoc i szkolenia w zakresie transferu wiedzy, nabywania i ochrony wartości niematerialnych i prawnych lub korzystania z nich, lub korzystania z norm i regulacji, w których są one osadzone, a także doradztwo, pomoc lub szkolenie w zakresie wprowadzania lub wykorzystywania innowacyjnych technologii i rozwiązań (w tym technologii i rozwiązań cyfrowych);

95) »usługi wsparcia innowacji« oznaczają zapewnianie pomieszczeń biurowych, banków danych, bibliotek, badań rynku, laboratoriów, oznaczeń jakości, usług w zakresie testowania i certyfikacji lub innych powiązanych usług, w tym świadczonych przez organizacje zajmujące się badaniami naukowymi i upowszechnianiem wiedzy, infrastruktury badawczej, infrastruktury testowo-doświadczalnej lub klastry innowacyjne, w celu opracowania bardziej wydajnych lub zaawansowanych technologicznie produktów, procesów lub usług, w tym wdrażania innowacyjnych technologii i rozwiązań (w tym technologii i rozwiązań cyfrowych);

96) »innowacja organizacyjna« oznacza wprowadzenie nowej metody organizacyjnej do praktyk prowadzenia działalności przedsiębiorstwa, jego organizacji pracy lub stosunków z podmiotami zewnętrznymi, na przykład poprzez wykorzystanie nowatorskich lub innowacyjnych technologii cyfrowych. Definicja ta nie obejmuje zmian, które opierają się na metodach organizacyjnych już stosowanych przez to przedsiębiorstwo, zmian w zakresie strategii zarządzania, połączeń i przejęć, zaprzestania stosowania danego procesu, prostego odtworzenia lub podwyższenia majątku, zmian wynikających wyłącznie ze zmian cen czynników produkcji, dostosowania do potrzeb użytkownika, dostosowania do potrzeb rynku lokalnego, regularnych zmian sezonowych lub innych zmian cyklicznych, obrotu nowymi lub znacząco udoskonalonymi produktami;

97) »innowacja w obrębie procesu« oznacza wdrożenie nowej lub znacznie udoskonalonej metody produkcji lub dostarczania towarów i usług, w tym znacznej zmiany w obrębie technik, sprzętu lub oprogramowania, na przykład dzięki wykorzystaniu nowatorskich lub innowacyjnych technologii cyfrowych. Definicja ta nie obejmuje niewielkich zmian lub ulepszeń, zwiększenia mocy produkcyjnych lub usługowych poprzez dodanie systemów produkcyjnych lub logistycznych bardzo podobnych do obecnie stosowanych, zaprzestania stosowania danego procesu, prostego odtworzenia lub podwyższenia majątku, zmian wynikających jedynie ze zmian cen czynników produkcji, dostosowania do potrzeb użytkownika, dostosowania do potrzeb rynku lokalnego, regularnych zmian sezonowych i innych zmian cyklicznych oraz obrotu nowymi lub znacząco udoskonalonymi produktami;”;

w) dodaje się pkt 98 a) w brzmieniu:

„98a) »infrastruktury testowo-doświadczalne« oznaczają obiekty, sprzęt, możliwości i powiązane usługi wsparcia wymagane do opracowywania, testowania i udoskonalania technologii w celu przejścia w ramach przemysłowych działań badawczych i eksperymentalno-rozwojowych od walidacji w laboratorium do walidacji reprezentatywnej dla środowiska operacyjnego; użytkownikami infrastruktur testowo-doświadczalnych są głównie przedstawiciele przemysłu, w tym MŚP, którzy poszukują wsparcia w zakresie rozwoju i integracji technologii innowacyjnych na potrzeby opracowania nowych produktów, procesów i usług, przy jednoczesnym zapewnieniu wykonalności i zgodności z przepisami*. Infrastruktury testowo-doświadczalne czasami nazywane są również infrastrukturami technologicznymi;

* Zob. dokument roboczy służb Komisji „Infrastruktury technologiczne”, SWD(2019) 158 final z 8.4.2019 r.”;

x) [] pkt 101 otrzymuje brzmienie:

„101) »ochrona środowiska« oznacza każde działanie zmierzające do naprawienia wyrządzonej szkody lub zapobiegające wyrządzeniu szkody fizycznemu otoczeniu lub zasobom naturalnym poprzez działalność człowieka, w tym działanie zmierzające do przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej, zmniejszenia ryzyka wystąpienia takiej szkody bądź zachęcające do bardziej efektywnego i zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym środki służące oszczędzaniu energii i stosowanie odnawialnych źródeł energii oraz innych technik mających na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;”;

y) [] pkt 102a, 102b i 102c otrzymują brzmienie:

„102a) »infrastruktura ładowania« oznacza stacjonarną lub ruchomą instalację dostarczającą pojazdom energię elektryczną do celów transportu;

102b) »infrastruktura tankowania« oznacza stacjonarną lub ruchomą instalację dostarczającą pojazdom wodór do celów transportu;

102c) »wodór odnawialny« oznacza wodór wytwarzany wyłącznie przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii zgodnie z [odniesienie do aktu delegowanego DG ENER zgodnie z art. 28 przekształconej dyrektywy w sprawie energii odnawialnej];”;

z) [] dodaje się pkt 102d–102h w brzmieniu:

„102d) »energia elektryczna ze źródeł odnawialnych« oznacza energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2018/2001/UE*;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).”;

102e) »wodór niskoemisyjny« oznacza wodór z paliw kopalnych z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla lub wodór elektrolityczny, kiedy wodór umożliwia ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw na poziomie co najmniej [73,4 %] [co oznacza emisje gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw na poziomie poniżej 3 tCO₂eq/tH₂] w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym [94g CO₂e/MJ (2,256 tCO₂eq/tH₂)]. Wielkość emisji związanych z produkcją wodoru elektrolitycznego określa krańcowa jednostka wytwórcza na obszarze rynkowym, w której znajduje się elektrolizer, w okresach rozliczania niezbilansowania, gdy elektrolizer zużywa energię elektryczną z sieci;

102f) »ekologicznie czysty pojazd« oznacza:

- a) ekologicznie czysty pojazd zdefiniowany w art. 4 pkt 4 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE*;
- b) do dnia 31 grudnia 2025 r. niskoemisyjny pojazd ciężki zdefiniowany w art. 3 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242**;
- c) do dnia 31 grudnia 2025 r. ekologicznie czysty pojazd zdefiniowany w art. 4 pkt 4 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE, niewchodzący w zakres rozporządzenia (UE) 2019/1242;
- d) do dnia 31 grudnia 2025 r. statek żeglugi śródlądowej przeznaczony do transportu pasażerskiego, wyposażony w silnik hybrydowy lub dwupaliwowy pozyskujący co najmniej 50 % energii wykorzystywanej do normalnej eksploatacji z paliwa o zerowych emisjach bezpośrednich CO₂ (w spalinach) lub z napędu typu plug-in;
- e) do dnia 31 grudnia 2025 r. statek wykorzystywany w transporcie wodnym śródlądowym towarów, mający bezpośrednią emisję (w spalinach) CO₂ na tonokilometr (g CO₂/tkm), obliczoną (lub oszacowaną w przypadku nowych statków) z wykorzystaniem wskaźnika konstrukcyjnego efektywności energetycznej (EEOI) Międzynarodowej Organizacji Morskiej, na poziomie o 50 % niższym niż średnia wartość odniesienia dla emisji CO₂ określona dla pojazdów ciężkich (podgrupa pojazdów 5-LH) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/1242;
- f) statek wykorzystywany w transporcie morskim i wodnym przybrzeżnym do operacji portowych lub działań pomocniczych o zerowej emisji bezpośredniej CO₂ (w spalinach);
- g) do dnia 31 grudnia 2025 r. statek wykorzystywany w transporcie morskim i wodnym przybrzeżnym pasażerskim, towarowym, do operacji portowych lub działań pomocniczych, wyposażony w silnik hybrydowy lub dwupaliwowy pozyskujący co najmniej 25 % energii wykorzystywanej do normalnej eksploatacji na morzu i w portach z paliwa o zerowych emisjach bezpośrednich CO₂ (w spalinach) lub z napędu typu plug-in, lub który osiąga wartość EEOI na poziomie 10 % poniżej wymagań EEOI obowiązujących na dzień 1 kwietnia 2022 r. oraz jest w stanie funkcjonować z wykorzystaniem paliwa o zerowych emisjach bezpośrednich CO₂ (w spalinach) lub paliw ze źródeł odnawialnych;
- h) statek wykorzystywany w transporcie morskim i wodnym przybrzeżnym towarowym wyłącznie do świadczenia usług żeglugi przybrzeżnej i usług żeglugi morskiej bliskiego zasięgu mających na celu umożliwienie przesunięcia międzygałęziowego przewozów towarowych obecnie realizowanych drogą lądową na transport morski oraz mający emisję bezpośrednią CO₂ (w spalinach), obliczoną przy zastosowaniu EEOI, na poziomie o 50 % niższym niż średni poziom odniesienia wartości emisji CO₂ określony dla pojazdów ciężkich (podgrupa pojazdów 5-LH) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/1242;
- i) tabor kolejowy mający zerową emisję bezpośrednią CO₂ w spalinach, gdy jest eksploatowany na torach z niezbędną infrastrukturą oraz wykorzystuje konwencjonalny silnik, gdy taka infrastruktura nie jest dostępna (lokomotywy elektryczno-spalinowe);

102g) »pojazd bezemisyjny« oznacza:

- a) pojazd objęty zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013*** mający emisję CO₂ w spalinach na poziomie równym 0 g CO₂e/km,

obliczoną zgodnie z wymogami określonymi w art. 24 tego rozporządzenia i załączniku V do tego rozporządzenia;

- b) pojazd kategorii M1, M2 lub N1 mający zerową emisję CO₂ w spalinach, ustaloną zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151****;
- c) zeroemisyjny pojazd ciężki zdefiniowany w art. 4 pkt 5 dyrektywy 2009/33/WE;
- d) statek wykorzystywany w transporcie wodnym śródlądowym lub w transporcie morskim i wodnym przybrzeżnym pasażerskim lub towarowym o zerowej emisji bezpośredniej CO₂ (w spalinach);
- e) tabor kolejowy o zerowej emisji bezpośredniej CO₂ (w spalinach);

102h) »pojazd« oznacza którekolwiek z poniższych:

- a) pojazd drogowy kategorii M1, M2, N1, M3, N2, N3 lub L;
- b) statek wykorzystywany w transporcie wodnym śródlądowym lub w transporcie morskim i wodnym przybrzeżnym pasażerskim lub towarowym;
- c) tabor kolejowy;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania ekologicznie czystych pojazdów transportu drogowego w celu wsparcia mobilności niskoemisyjnej (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 5).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 z dnia 20 czerwca 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych pojazdów ciężkich oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 i (UE) 2018/956 oraz dyrektywę Rady 96/53/WE (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 202).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).

**** Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).”;

aa) pkt 103 otrzymuje brzmienie:

„103) »efektywność energetyczna« oznacza efektywność energetyczną zdefiniowaną w art. 2 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE*.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”;

ab) dodaje się pkt 103f) w brzmieniu:

„103f) »oszczędność energii« oznacza oszczędność energii zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2012/27/UE”;

ac) pkt 105 otrzymuje brzmienie:

„105) »fundusz na rzecz efektywności energetycznej« oznacza specjalny instrument inwestycyjny utworzony w celu dokonywania inwestycji w projekty na rzecz efektywności energetycznej, które służą poprawie efektywności energetycznej budynków. Takimi funduszami zarządza zarządca funduszu na rzecz efektywności energetycznej;”;

ad) pkt 108 otrzymuje brzmienie:

„108) »kogeneracja« lub skojarzona gospodarka energetyczna (»CHP«) oznacza kogenerację zdefiniowaną w art. 2 pkt 30 dyrektywy 2012/27/UE;”;

ae) dodaje się pkt 108b) w brzmieniu:

„108b) »zielona kogeneracja« oznacza kogenerację przy wykorzystaniu w 100 % odnawialnych źródeł energii do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;”;

af) pkt 109 otrzymuje brzmienie:

„109) »energia ze źródeł odnawialnych« lub »energia odnawialna« oznacza energię z odnawialnych niekopalnych źródeł energii zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001, jak również część energii, wyrażoną jako wartość opałowa, produkowaną z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach hybrydowych wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii, oraz obejmuje energię elektryczną ze źródeł odnawialnych wykorzystywaną do pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych połączonych »za licznikiem« (instalowanych łącznie lub jako dodatek do instalacji wykorzystującej źródła odnawialne), lecz nie obejmuje energii elektrycznej produkowanej w elektrowniach szczytowo-pompowych;”;

ag) dodaje się pkt 109 a) w brzmieniu:

„109a) »społeczność energetyczna działająca w zakresie energii odnawialnej« oznacza społeczność energetyczną działającą w zakresie energii odnawialnej zdefiniowaną w art. 16 pkt 2 dyrektywy (UE) 2018/2001;”;

ah) pkt 110 otrzymuje brzmienie:

„110) »odnawialne źródła energii« oznaczają źródła energii odnawialnej zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001;”;

ai) uchyla się pkt 111, 112 i 113;

aj) pkt 114 i 115 otrzymują brzmienie:

„114) »nowa i innowacyjna technologia« oznacza nową i niedawno zakwalifikowaną technologię w porównaniu z aktualną sytuacją w branży, która to technologia niesie z sobą ryzyko niepowodzenia technologicznego lub przemysłowego i nie stanowi optymalizacji ani udoskonalenia istniejącej technologii;

115) »bilansowanie« oznacza bilansowanie zdefiniowane w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943*;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej, Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54.”;

ak) dodaje się pkt 116 a) w brzmieniu:

„116a) »podmiot odpowiedzialny za bilansowanie« oznacza podmiot odpowiedzialny za bilansowanie zdefiniowany w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2019/943;”;

al) pkt 117 otrzymuje brzmienie:

„117) »biomasa« oznacza biomasę zdefiniowaną w art. 2 pkt 24 dyrektywy (UE) 2018/2001;”;

am) dodaje się pkt od 117 a) do 117e) w brzmieniu:

„117a) »zaawansowane biopaliwa« oznaczają biopaliwa zdefiniowane w art. 2 pkt 34 dyrektywy (UE) 2018/2001;

117b) »biopaliwa« oznaczają biopaliwa zdefiniowane w art. 2 pkt 33 dyrektywy (UE) 2018/2001;

117c) »biogaz« oznacza biogaz zdefiniowany w art. 2 pkt 28 dyrektywy (UE) 2018/2001;

117d) »biopłyny« oznaczają biopłyny zdefiniowane w art. 2 pkt 32 dyrektywy (UE) 2018/2001;

117e) »paliwa z biomasy« oznaczają paliwa z biomasy zdefiniowane w art. 2 pkt 27 dyrektywy (UE) 2018/2001;”;

an) pkt 119 otrzymuje brzmienie:

„119 »podatek na ochronę środowiska « oznacza podatek, w przypadku którego szczególna podstawa opodatkowania ma wyraźnie negatywny wpływ na środowisko lub który nakłada się na niektóre działania, towary lub usługi w celu włączenia w ich cenę kosztów ochrony środowiska lub w celu zachęcenia producentów i konsumentów do działań mających korzystny wpływ na środowisko;”;

ao) uchyla się pkt 121;

ap) dodaje się pkt od 121 a) do 121d) w brzmieniu:

„121a) »remediacja« oznacza działania takie jak usunięcie zanieczyszczeń lub nadmiaru związków biogennych z gleby i wody lub ich detoksykacja w celu likwidacji czynników prowadzących do degradacji;

121b) »rekultywacja« oznacza działania mające na celu przywrócenie poziomu funkcjonowania ekosystemu na obszarach zdegradowanych w celu wznowienia i trwałego świadczenia usług ekosystemowych;

121c) »ekosystem« oznacza ekosystem zdefiniowany w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852*;

121d) »bioróżnorodność« oznacza bioróżnorodność zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2020/852;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).”;

aq) dodaje się pkt 123 a, 123b i 123c w brzmieniu:

„123a) »zanieczyszczenia« oznaczają zanieczyszczenia zdefiniowane w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852;

123b) »rozwiązanie oparte na zasobach przyrody« oznacza działanie w celu ochrony i przywrócenia naturalnych lub zmodyfikowanych ekosystemów oraz zrównoważonego zarządzania nimi, służące rozwiązywaniu problemów społecznych w skuteczny i elastyczny sposób przy jednoczesnej poprawie dobrostanu ludzi i z korzyścią dla bioróżnorodności;

123c) »odbudowa« oznacza proces wspomagania regeneracji ekosystemu jako środek zachowania bioróżnorodności i odporności ekosystemu, w tym działania na rzecz poprawy stanu ekosystemu oraz odtworzenia lub przywrócenia ekosystemu, który utracił ten stan;”;

ar) pkt 124 otrzymuje brzmienie:

„124) »efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy« oznacza efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy zdefiniowany w art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE;”;

ar) dodaje się pkt 124a i 124b:

„124a) »system ciepłowniczy« lub »chłodniczy« oznacza system ogrzewania lokalnego lub chłodzenia lokalnego zdefiniowany w art. 2 pkt 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE*;

124b) »systemy ciepłownicze i chłodnicze« składają się z ciepłowni (zakłady wytwarzające energię ciepłą/chłodniczą), sieci magazynowania i dystrybucji energii cieplnej/chłodniczej (zarówno sieci »pierwotne« lub transmisyjne, jak i »wtórne« sieci rurociągów służących do dostarczania użytkownikom ciepła). Odniesienie do systemu ciepłowniczego należy rozumieć jako odniesienie do systemów ciepłowniczych i chłodniczych albo do systemów ciepłowniczych albo chłodniczych, w zależności od tego, czy sieci dostarczają energię ciepłą lub chłodniczą razem, czy osobno;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).”;

at) dodaje się pkt od 128 a) do 128h) w brzmieniu:

„128a) »efektywne gospodarowanie zasobami« oznacza ograniczanie ilości składników produkcji potrzebnych do wytworzenia jednostki wyjściowej lub zastępowanie pierwotnych składników produkcji składnikami wtórnymi;

128b) »odpady« oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE*;

128c) »przetwarzanie« oznacza przetwarzanie zdefiniowane w art. 3 pkt 14 dyrektywy 2008/98/WE;

128d) »odzysk« oznacza odzysk zdefiniowany w art. 3 pkt 15 dyrektywy 2008/98/WE;

128e) »unieszkodliwianie« oznacza unieszkodliwianie zdefiniowane w art. 3 pkt 19 dyrektywy 2008/98/WE;

128f) »inne produkty, materiały lub substancje« oznaczają produkty uboczne, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2008/98/WE, odpady z rolnictwa i leśnictwa, ścieki, wodę deszczową i spływ powierzchniowy, minerały, substancje biogenne, pozostałości gazów z procesów produkcyjnych oraz zbędne produkty, części i materiały;

128g) »zbędne produkty, części i materiały« oznaczają produkty, części lub materiały, które nie są już potrzebne ich posiadaczowi lub nie są dla niego przydatne, lecz nadają się do ponownego wykorzystania;

128h) »selektywna zbiórka« oznacza selektywną zbiórkę zdefiniowaną w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).”;

au) uchyla się pkt 129;

av) pkt 130 otrzymuje brzmienie:

„130 »infrastruktura energetyczna « oznacza wszelkie fizyczne urządzenia lub obiekty, które znajdują się na terytorium Unii lub łączą Unię z co najmniej jednym państwem trzecim i należą do następujących kategorii:

a) w przypadku energii elektrycznej:

- (i) systemy przesyłu i dystrybucji, gdzie »przesył« oznacza transport energii elektrycznej przez wzajemnie połączony system najwyższego napięcia i wysokiego napięcia w celu dostarczenia jej do odbiorców końcowych lub do dystrybutorów, ale nie obejmuje dostaw, a »dystrybucja« oznacza transport energii elektrycznej systemami dystrybucyjnymi wysokiego, średniego lub niskiego napięcia w celu dostarczenia jej do odbiorców, ale nie obejmuje dostaw;
- (ii) wszelkie urządzenia lub instalacje mające istotne znaczenie dla pewnego, bezpiecznego i efektywnego funkcjonowania systemów, o których mowa w ppkt (i), w tym systemy ochrony i monitorowania oraz systemy sterujące na wszystkich poziomach napięcia i podstacji, oraz
- (iii) w pełni zintegrowane elementy sieci zdefiniowane w art. 2 pkt 51 dyrektywy (UE) 2019/944*;
- (iv) inteligentne sieci energetyczne, czyli systemy i części składowe integrujące technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) poprzez operacyjne platformy cyfrowe, systemy sterujące i technologie czujników zarówno na poziomie przesyłu, jak i na poziomie dystrybucji, za pośrednictwem których dąży się do powstania bardziej wydajnych i inteligentnych sieci przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej, zwiększenia zdolności do integracji nowych form wytwarzania, magazynowania i poboru oraz ułatwiających tworzenie nowych modeli biznesowych i struktur rynku;
- (v) morskie sieci elektroenergetyczne, czyli wszelkie urządzenia lub instalacje systemów, o których mowa w ppkt (i), pełniące podwójną funkcję: połączenia międzysystemowe i przesył lub dystrybucja energii elektrycznej z morskich źródeł odnawialnych pochodzącej z morskich obiektów wytwarzania energii do co najmniej dwóch państw, jak również wszelkie sąsiednie urządzenia i instalacje mające zasadnicze znaczenie dla bezpiecznej, pewnej i efektywnej eksploatacji, w tym systemy ochronne, monitorujące i sterujące oraz niezbędne podstacje, jeżeli zapewniają one także interoperacyjność technologii, m.in. kompatybilność interfejsów między różnymi technologiami;

b) w przypadku gazu:

- (i) rurociągi przesyłowe i dystrybucyjne do transportu gazu ziemnego, biogazu i odnawialnych gazowych paliw pochodzenia niebiologicznego, stanowiące część sieci, z wyłączeniem rurociągów wysokociśnieniowych wykorzystywanych do dystrybucji gazu ziemnego na etapie poszukiwawczo-wydobywczym;
- (ii) podziemne magazyny gazu przyłączone do gazociągów wysokociśnieniowych, o których mowa w pkt (i);
- (iii) obiekty służące do odbioru, składowania i regazyfikacji lub rozprężania skroplonego gazu naturalnego (LNG) lub sprężonego gazu naturalnego (CNG);
- (iv) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla pewnej, bezpiecznej i efektywnej eksploatacji systemu lub zapewniające dwukierunkową przepustowość, w tym tłoczni gazu;
- (v) inteligentne sieci gazowe, czyli wszelkie z poniższych urządzeń lub instalacji mających na celu umożliwienie i ułatwienie włączenia odnawialnych i niskoemisyjnych gazów (w tym biometanu i wodoru) do sieci: cyfrowe

systemy i części składowe integrujące ICT, systemy sterujące i technologie czujników służące interaktywnemu i inteligentnemu monitorowaniu, pomiarowi i kontroli jakości produkcji, przesyłu, dystrybucji i poboru gazu w sieci gazowej i zarządzaniu nimi. Ponadto inteligentne sieci mogą obejmować również urządzenia umożliwiające przepływy zwrotne z poziomu dystrybucji do poziomu przesyłu oraz związane z nimi niezbędne modernizacje istniejącej sieci;

c) w przypadku wodoru:

- (i) rurociągi przesyłowe do transportu wodoru, głównie rurociągi wodorowe wysokiego ciśnienia, jak również rurociągi do lokalnej dystrybucji wodoru, zapewniające dostęp wielu użytkownikom sieci zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji;
- (ii) podziemne obiekty magazynowe połączone z rurociągami wodorowymi wysokiego ciśnienia, o których mowa w ppkt (i);
- (iii) obiekty służące do przesyłania, odbioru, magazynowania oraz regazyfikacji lub rozprężania skroplonego wodoru lub wodoru trwale obecnego w innych substancjach chemicznych w celu wprowadzenia wodoru do sieci;
- (iv) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla pewnej, bezpiecznej i efektywnej eksploatacji instalacji wodorowej lub zapewniające dwukierunkową przepustowość, w tym tłocznie gazu.
- (v) wszelkie obiekty wymienione w ppkt (i), (ii), (iii) i (iv) mogą być nowo wybudowanymi obiektami lub obiektami przekształconymi z gazu ziemnego przeznaczonymi dla wodoru lub połączeniem tych dwóch rodzajów. Obiekty wymienione w ppkt (i), (ii), (iii) i (iv), do których dostęp mają osoby trzecie, kwalifikują się jako infrastruktura energetyczna;

d) w przypadku dwutlenku węgla (CO₂):

- (i) rurociągi, inne niż sieć gazociągów kopalnianych, wykorzystywane do transportu CO₂ z więcej niż jednego źródła, tj. instalacji przemysłowych (w tym elektrowni) wytwarzających CO₂ jako produkt spalania lub innych reakcji chemicznych z udziałem związków kopalnych i niekopalnych z zawartością węgla, w celu stałego geologicznego składowania CO₂ zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE** lub w celu wykorzystywania CO₂ jako surowca lub do poprawy wydajności procesów biologicznych;
- (ii) obiekty służące do skraplania i buforowego składowania CO₂ w celu jego dalszego transportu. Nie obejmuje to infrastruktury w ramach formacji geologicznej wykorzystywanej do stałego geologicznego składowania CO₂ zgodnie z art. 3 dyrektywy 2009/31/WE oraz związanych z nią instalacji powierzchniowych i zatłaczających;
- (iii) wszelkie urządzenia lub instalacje istotne dla prawidłowej, bezpiecznej i efektywnej eksploatacji danego systemu, w tym systemy ochronne, monitorujące i sterujące.

Obiekty wymienione w ppkt (i), (ii) i (iii), do których dostęp mają osoby trzecie, kwalifikują się jako infrastruktura energetyczna;

- e) infrastruktura wykorzystywana do przesyłu lub dystrybucji ciepła/pary od wielu wytwórców lub użytkowników, wykorzystująca bezemisyjne lub niskoemisyjne ciepło, parę lub ciepło odpadowe z zastosowań przemysłowych lub procesów produkcyjnych;
- f) projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania zdefiniowane w przepisach dotyczących TEN-E (art. 2 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013***);
- g) w przypadku innych rodzajów infrastruktury energetycznej: inne kategorie infrastruktury o takich samych cechach, jak kategorie, o których mowa w lit. a)–f) powyżej. Dotyczy to w szczególności infrastruktury umożliwiającej fizyczną lub bezprzewodową łączność wytwórców zapewniających bezemisyjne lub niskoemisyjne wytwarzanie energii (lub nośniki energii) i użytkowników korzystających z wielu punktów dostępu i punktów wyjścia, otwartej na dostęp osób trzecich spoza przedsiębiorstw właściciela lub zarządcy infrastruktury;

Obiekty wymienione w lit. a)–g) wybudowane dla jednej lub niewielkiej grupy wcześniej zidentyfikowanych użytkowników i dostosowane do ich potrzeb (»infrastruktura dedykowana«) nie kwalifikują się jako infrastruktura energetyczna;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39).”;

aw) dodaje się pkt 130 a) i 130b) w brzmieniu:

„130a) »operator systemu dystrybucyjnego« oznacza operatora systemu dystrybucyjnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 29 dyrektywy (UE) 2019/944;

130b) »operator systemu przesyłowego« oznacza operatora systemu przesyłowego zdefiniowanego w art. 2 pkt 35 dyrektywy (UE) 2019/944;”;

ax) pkt 131 otrzymuje brzmienie:

„131) »przepisy dotyczące wewnętrznego rynku energii« obejmują dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE*, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009**;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).”;

ay) dodaje się pkt 131 a) i 131b) w brzmieniu:

„131a) »wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla« lub »CCS« oznacza zbiór technologii służących do wychwytywania CO₂ emitowanego z zakładów przemysłowych

wykorzystujących paliwa kopalne lub biomasę, w tym z elektrowni, transportowania go do składowiska i zatłaczania CO₂ do odpowiednich podziemnych formacji geologicznych do celów trwałego składowania CO₂;

131b) »wychwytywanie i utylizacja dwutlenku węgla« lub »CCU« oznacza zbiór technologii służących do wychwytywania CO₂ emitowanego z zakładów przemysłowych wykorzystujących paliwa kopalne lub biomasę, w tym z elektrowni, i transportowania go do miejsca zużycia CO₂;»;

(2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pomoc na inwestycje regionalne: dla inwestycji, której koszty kwalifikowalne wynoszą 100 mln EUR lub więcej, kwota pomocy dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt inwestycyjny, jak określono poniżej:

- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 10 %: 7,5 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 15 %: 11,25 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 20 %: 15 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 25 %: 18,75 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 30 %: 22,5 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 35 %: 26,25 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 40 %: 30 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 50 %: 37,5 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 60 %: 45 mln EUR;
- w przypadku maksymalnej intensywności pomocy regionalnej na poziomie 70 %: 52,5 mln EUR;»;

b) dodaje się lit. ja) w brzmieniu:

„ja) pomoc inwestycyjna na infrastruktury testowo-doświadczalne: 15 mln EUR na infrastrukturę;»;

c) lit. s) i sa) otrzymują brzmienie:

„s) pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska, o ile nie określono inaczej: 20 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt inwestycyjny;

sa) pomoc na infrastrukturę dedykowaną i magazynowanie, o których mowa w art. 36 ust. 5: 20 mln EUR na projekt;»;

d) dodaje się lit. sb)–sf) w brzmieniu:

„sb) pomoc inwestycyjna na infrastrukturę ładowania lub tankowania, o której mowa w art. 36a ust. 1 i 2: 20 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt, a w przypadku programów – średni roczny budżet w wysokości 150 mln EUR;

sc) pomoc inwestycyjna na połączone usprawnienia charakterystyki energetycznej i efektywności środowiskowej budynków, o których mowa w art. 38 ust. 3b i art. 39 ust. 2a: 30 mln EUR na projekt;

sd) pomoc inwestycyjna na inwestycje w efektywność energetyczną objęte zakresem art. 38 ust. 7: 30 mln EUR całkowitego pozostałego nominalnego finansowania na projekt;

se) pomoc inwestycyjna na projekty wspierające efektywność energetyczną w budynkach w formie instrumentów finansowych: kwoty określone w art. 39 ust. 5;

sf) pomoc w formie obniżek podatków lub opłat na ochronę środowiska, o której mowa w art. 44a: 50 mln EUR na projekt rocznie;”;

e) lit. v) otrzymuje brzmienie:

„v) pomoc operacyjna na promowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, o której mowa w art. 42, oraz pomoc operacyjna na promowanie energii ze źródeł odnawialnych i wodoru odnawialnego w instalacjach działających na małą skalę oraz na promowanie społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, o których mowa w art. 43: 20 mln EUR na przedsiębiorstwo i na projekt;”;

f) dodaje się lit. va) w brzmieniu:

„va) pomoc operacyjna na promowanie energii ze źródeł odnawialnych i wodoru odnawialnego w instalacjach działających na małą skalę oraz na promowanie społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, o których mowa w art. 43, oraz pomoc operacyjna na promowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, o której mowa w art. 42: 250 mln EUR rocznie z uwzględnieniem połączonego budżetu wszystkich programów objętych odnośnym artykułem;”;

g) litery w) i x) otrzymują brzmienie:

„w) pomoc na systemy ciepłownicze i chłodnicze, o których mowa w art. 46: 50 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt;

x) pomoc na infrastrukturę energetyczną, o której mowa w art. 48: 70 mln EUR na przedsiębiorstwo i na projekt;”;

(3) w art. 5 ust. 2 dodaje się literę ga) w brzmieniu:

„ga) pomoc dla MŚP w formie obniżonych opłat za dostęp lub bezpłatnego dostępu do usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji zdefiniowanych w art. 2 ust. 94 i 95 odpowiednio, świadczonych na przykład przez organizacje zajmujące się badaniami i rozpowszechnianiem wiedzy, infrastruktury badawcze, infrastruktury testowo-odświadczałnej lub klastry innowacyjne w oparciu o program pomocy pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

- (i) uzyskane korzyści polegające na obniżeniu opłat lub bezpłatnym dostępie są wymierne i można je wykazać;
- (ii) całkowite lub częściowe obniżenie cen za usługi i zasady regulujące składanie wniosków przez MŚP oraz ich wybór i udzielenie zniżek zostały podane do wiadomości publicznej (za pośrednictwem stron internetowych lub innych odpowiednich środków) zanim dostawca usług zacznie oferować zniżki;

- (iii) dostawca usług prowadzi dokumentację kwot pomocy przyznanej poszczególnym MŚP w formie obniżek cen w celu zapewnienia zgodności z pułapami określonymi w art. 28 ust. 3 i 4. Dokumentacja ta jest przechowywana przez okres 10 lat od dnia przyznania ostatniej pomocy przez dostawcę usług;”;

(4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku regionalnej pomocy inwestycyjnej: przeprowadzenie projektu, który nie zostałby przeprowadzony na danym obszarze albo nie przyniósłby wystarczających korzyści beneficjentowi na danym obszarze lub w dowolnej innej lokalizacji w obrębie EOG w razie braku takiego środka pomocy;”;

- b) w ust. 5 dodaje się litery m) i n) w brzmieniu:

„m) pomoc na remediację szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu i rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów, jeżeli koszty remediacji lub rekultywacji przekraczają wzrost wartości gruntu lub nieruchomości oraz jeżeli spełnione są warunki określone w art. 45;

n) pomoc na ochronę bioróżnorodności i wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu przystosowywania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 45.”;

(5) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów obliczania intensywności pomocy i kosztów kwalifikowalnych stosuje się kwoty przed potrąceniem podatku lub innych opłat. Koszty kwalifikowalne uzasadnia jasna, szczegółowa i aktualna dokumentacja. Wysokość kosztów kwalifikowalnych można obliczyć zgodnie z uproszczonymi metodami rozliczania kosztów określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 lub rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060*, w zależności od tego, które z nich ma zastosowanie, pod warunkiem że działanie jest co najmniej częściowo finansowane z funduszu unijnego, który pozwala na wykorzystanie takich uproszczonych metod rozliczania kosztów, oraz że dany rodzaj kosztów jest kwalifikowalny na podstawie odpowiedniego przepisu dotyczącego wyłączenia.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).”;

(6) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy finansowanie Unii zarządzane centralnie przez instytucje, agencje, wspólne przedsięwzięcia lub inne organy Unii, które nie znajduje się bezpośrednio ani pośrednio pod kontrolą państwa członkowskiego, jest połączone z pomocą państwa, do określenia, czy przestrzegane są progi powodujące obowiązek zgłoszenia i maksymalne intensywności pomocy, uwzględnia się wyłącznie pomoc państwa, pod warunkiem że łączna kwota finansowania publicznego przyznanego w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych nie przekracza najkorzystniejszej stopy finansowania określonej w obowiązujących przepisach prawa Unii. Na zasadzie odstępstwa całkowite finansowanie publiczne dla projektów wspieranych z Europejskiego Funduszu Obronnego może osiągnąć

wysokość całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu, pod warunkiem że przestrzegane są progi powodujące obowiązek zgłoszenia oraz maksymalne poziomy intensywności pomocy lub maksymalne kwoty pomocy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

(7) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia publikację na kompleksowej stronie internetowej dotyczącej pomocy państwa następujących danych na szczeblu krajowym lub regionalnym:

- a) podsumowania informacji, o których mowa w art. 11, w standardowym formacie określonym w załączniku II lub link do niego;
- b) pełnego tekstu poszczególnych środków pomocy, o których mowa w art. 11, lub link zapewniający dostęp do pełnego tekstu;
- c) informacji, o których mowa w załączniku III, na temat każdej pomocy indywidualnej przekraczającej 100 000 EUR lub, w przypadku beneficjentów działających w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych, innych niż ci, do których zastosowanie ma sekcja 2a, na temat każdej pomocy indywidualnej na tę produkcję przekraczającej 60 000 EUR, a w przypadku beneficjentów prowadzących działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury, innych niż ci, do których zastosowanie ma sekcja 2a, na temat każdej pomocy indywidualnej przekraczającej 30 000 EUR.

W odniesieniu do pomocy przyznanej na projekty w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej, o której mowa w art. 20, informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, umieszcza się na stronie internetowej państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma dana instytucja zarządzająca, zgodnie z definicją w art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013* lub art. 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059**, w zależności od tego, które z nich ma zastosowanie. Opcjonalnie, uczestniczące państwa członkowskie mogą postanowić, że każde z nich udostępnia informacje dotyczące środków pomocy na swoim terytorium na odpowiednich stronach internetowych.

Obowiązki dotyczące publikacji określone w akapicie pierwszym nie mają zastosowania do pomocy przyznanej na projekty w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej, o której to pomocy mowa w art. 20a, ani na projekty grupy operacyjnej europejskiego partnerstwa innowacyjnego (EPI) na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa oraz projekty na rzecz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność (RLKS) na podstawie art. 19b.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu »Europejska współpraca terytorialna« (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu »Europejska współpraca terytorialna« (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 94).”;

(8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Zakres pomocy regionalnej

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do:

- a) pomocy w sektorze hutnictwa żelaza i stali, sektorze węgla brunatnego i sektorze węglowym;
 - b) pomocy przeznaczonej dla sektora transportu i na związaną z nim infrastrukturę oraz dla sektora wytwarzania, składowania, transmisji i dystrybucji energii oraz na związaną z nim infrastrukturę, z wyjątkiem regionalnej pomocy inwestycyjnej w regionach najbardziej oddalonych i programów regionalnej pomocy operacyjnej;
 - c) pomocy regionalnej w formie programów, które są ukierunkowane na ograniczoną liczbę konkretnych sektorów działalności gospodarczej; programów dotyczących działalności związanej z turystyką lub dotyczących przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych nie uznaje się za skierowane do konkretnych sektorów działalności gospodarczej;
 - d) regionalnej pomocy operacyjnej przyznawanej przedsiębiorstwom, których główna działalność wchodzi w zakres sekcji K »Działalność finansowa i ubezpieczeniowa« NACE Rev. 2, lub przedsiębiorstwom, które prowadzą działalność w ramach grupy przedsiębiorstw i których główna działalność wchodzi w zakres klas 70.10 »Działalność firm centralnych (head office)« lub 70.22 »Doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, pozostałe« NACE Rev. 2.;
 - e) pomocy na pokrycie kosztów inwestycyjnych budynków, gruntów i urządzeń w zakresie i w czasie, w jakim wchodzi one w skład projektu wspieranego zgodnie z art. 25.”;
- (9) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Pomoc dla dużych przedsiębiorstw może zostać przyznana wyłącznie na inwestycję początkową, która zapoczątkowuje nową działalność gospodarczą w danym obszarze.”;

- b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. Koszty kwalifikowalne oznaczają jedno albo kilka z poniższych:

- a) koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne; lub
- b) szacunkowe koszty płacy związane z miejscami pracy utworzonymi w następstwie inwestycji początkowej, obliczone za okres dwóch lat; lub
- c) połączenie części kosztów, o których mowa w lit. a) i b), lecz nieprzekraczających kwoty określonej w lit. a) lub b), w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

5. Inwestycja jest utrzymywana w danym obszarze przez co najmniej pięć lat, albo przez co najmniej trzy lata przypadku MŚP, od daty jej ukończenia. Powyższa zasada nie wyklucza wymiany w tym okresie przestarzałych lub zepsutych instalacji lub sprzętów, pod warunkiem że działalność gospodarcza zostanie utrzymana na danym obszarze przez minimalny okres.

6. Nabywane aktywa są nowe, z wyjątkiem aktywów nabywanych przez MŚP i z wyjątkiem przejęcia zakładu.”;

- c) dodaje się ust. 6 a w brzmieniu:

„6a. Koszty związane z dzierżawą lub najmem rzeczowych aktywów trwałych można uwzględnić jedynie na następujących warunkach:

- a) dzierżawa/najem gruntów i budynków musi trwać przez okres co najmniej pięciu lat od przewidywanego terminu zakończenia inwestycji w przypadku dużych przedsiębiorstw lub trzech lat w przypadku MŚP;
- a) dzierżawa/najem instalacji lub maszyn musi mieć formę leasingu finansowego i obejmować obowiązek zakupu aktywów przez beneficjenta po wygaśnięciu umowy.

W przypadku inwestycji początkowej, o której mowa w art. 2 pkt 49 lit. b) lub pkt 51 lit. b), co do zasady uwzględniane są wyłącznie koszty zakupu aktywów od osób trzecich niemających powiązań z nabywcą. Jednakże w przypadku gdy członek rodziny pierwotnego właściciela lub osoba zatrudniona przejmuje małe przedsiębiorstwo, warunek nakazujący nabycie aktywów od osób trzecich niezwiązanych z nabywcą nie ma zastosowania. Transakcja musi być przeprowadzana na warunkach rynkowych. Jeżeli nabyciu aktywów zakładu towarzyszy dodatkowa inwestycja kwalifikująca się do pomocy regionalnej, koszty kwalifikowalne tej dodatkowej inwestycji należy dodać do kosztów nabycia aktywów zakładu. Jeżeli pomoc na zakup aktywów przyznana została jeszcze przed ich zakupem, koszt tych aktywów odlicza się od kosztów kwalifikowalnych związanych z przejęciem zakładu.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku pomocy przyznanej dużym przedsiębiorstwom na zasadniczą zmianę procesu produkcji koszty kwalifikowalne przekraczają koszty amortyzacji aktywów związanych z działalnością podlegającą modernizacji w ciągu trzech poprzednich lat obrotowych. W przypadku pomocy przyznanej na dywersyfikację istniejącego zakładu koszty kwalifikowalne przekraczają o co najmniej 200 % wartość księgową ponownie wykorzystywanych aktywów, odnotowaną w roku obrotowym poprzedzającym rozpoczęcie prac.”;

e) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

i) akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) muszą być włączone do aktywów przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc i muszą pozostać związane z projektem, na który przyznano pomoc, przez co najmniej pięć lat (trzy lata w przypadku MŚP).”;

ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku dużych przedsiębiorstw koszty wartości niematerialnych i prawnych są kwalifikowalne jedynie do wysokości 50 % całkowitych kwalifikowalnych kosztów inwestycji początkowej. W przypadku MŚP za koszty kwalifikowalne uznaje się 100 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.”;

f) ust. 9 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) projekt inwestycyjny prowadzi do wzrostu netto liczby pracowników w danym zakładzie w porównaniu ze średnią z poprzednich 12 miesięcy, po odjęciu od liczby utworzonych miejsc pracy wszystkich utraconych miejsc pracy w tym okresie, wyrażonej w rocznych jednostkach pracy;

b) każde stanowisko zostaje obsadzone w ciągu trzech lat od zakończenia inwestycji;”;

g) uchyla się ust. 10 i 11;

h) ust. 12 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„12. Intensywność pomocy nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy określonej w mapie pomocy regionalnej i obowiązującej w dniu przyznania pomocy w danym obszarze.”;

i) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. Beneficjent pomocy wnosi wkład finansowy w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych, pochodzący ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego. Wymóg dotyczący wkładu własnego na poziomie 25 % nie dotyczy pomocy inwestycyjnej na inwestycje w regionach najbardziej oddalonych w zakresie, w jakim niższy wkład jest niezbędny do pełnego uwzględnienia maksymalnej intensywności pomocy.

15. W przypadku inwestycji początkowej związanej z projektami w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej objętymi rozporządzeniem (UE) nr 1299/2013 lub rozporządzeniem (UE) 2021/1059 intensywność pomocy obszaru, na którym znajduje się dana inwestycja początkowa, ma zastosowanie do wszystkich beneficjentów uczestniczących w danym projekcie. Jeżeli inwestycja początkowa mieści się na dwóch lub większej liczbie obszarów objętych pomocą, zastosowanie ma maksymalna intensywność pomocy odnosząca się do tego obszaru objętego pomocą, na którym poniesiono najwięcej kosztów kwalifikowalnych. Na obszarach objętych pomocą kwalifikujących się do pomocy zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu przepis ten stosuje się do dużych przedsiębiorstw wyłącznie, jeżeli inwestycja początkowa powoduje powstanie nowej działalności gospodarczej.”;

(10) w art. 15 ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Na obszarach słabo i bardzo słabo zaludnionych programy regionalnej pomocy operacyjnej zapobiegają wyludnianiu lub ograniczają je na następujących warunkach:”;

(11) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Koszty kwalifikowalne oznaczają jedno albo kilka z poniższych:

- a) koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, jeżeli nie są objęte zakresem art. 25;
- b) szacunkowe koszty płacy za okres dwóch lat w odniesieniu do miejsc pracy powstałych bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego;
- c) połączenie części kosztów, o których mowa w lit. a) i b), lecz nieprzekraczających kwoty określonej w lit. a) lub b), w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

3. Aby koszt inwestycji został uznany za kwalifikowalny do celów niniejszego artykułu, inwestycja musi obejmować:

- a) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu; zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikację produkcji zakładu na produkty dotąd niewytwarzane przez ten zakład; lub zasadniczą zmianą dotyczącą ogólnego procesu wytwarzania jednego albo więcej niż jednego produktu będącego przedmiotem inwestycji w zakładzie; lub
- b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił. Samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa nie stanowi inwestycji. Transakcja musi być przeprowadzana na warunkach rynkowych. Co do zasady uwzględniane są wyłącznie koszty nabycia

aktywów od osób trzecich niemających powiązań z nabywcą. Jednakże w przypadku gdy członek rodziny pierwotnego właściciela lub osoba zatrudniona przejmuje małe przedsiębiorstwo, warunek nakazujący nabycie aktywów od osób trzecich niezwiązanych z nabywcą nie ma zastosowania.

Inwestycje odtworzeniowe nie stanowią zatem inwestycji w rozumieniu niniejszego ustępu.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podlegają amortyzacji;”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) są włączone do aktywów przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc i pozostają związane z projektem, na który przyznano pomoc, przez co najmniej trzy lata.”;

c) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 10 % kwalifikowalnych kosztów, w przypadku średnich przedsiębiorstw;”;

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) W przypadkach gdy intensywność pomocy jest obliczana na podstawie ust. 2 lit. c), maksymalna intensywność pomocy nie może przekroczyć najbardziej korzystnej kwoty wynikającej z zastosowania tej intensywności na podstawie kosztów inwestycji lub kosztów płacy.”;

(12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Pomoc na finansowanie ryzyka

1. Programy pomocy na finansowanie ryzyka na rzecz MŚP są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Państwa członkowskie, w sposób bezpośredni lub za pomocą podmiotu, któremu powierzono zadanie, wdrażają środek finansowania ryzyka poprzez co najmniej jednego pośrednika finansowego. Państwa członkowskie lub podmioty, którym powierzono zadanie, wnoszą na rzecz pośredników finansowych wkład publiczny zgodnie z ust. 9–13 poniżej, a pośrednicy finansowi dokonują inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w kwalifikujących się przedsiębiorstwach. Państwa członkowskie ani podmioty, którym powierzono zadanie, nie dokonują bezpośrednich inwestycji w kwalifikujących się przedsiębiorstwach bez udziału pośrednika finansowego.

3. Za kwalifikujące się przedsiębiorstwa uznaje się przedsiębiorstwa, które w momencie rozpoczęcia początkowej inwestycji w zakresie finansowania ryzyka są MŚP nienotowanymi na giełdzie i spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

a) nie prowadzą działalności na żadnym rynku;

b) prowadzą działalność na dowolnym rynku od mniej niż 10 lat od rejestracji, lub – w przypadku innowacyjnych przedsiębiorstw – siedem lat od ich pierwszej sprzedaży komercyjnej. W przypadku kwalifikujących się przedsiębiorstw, które przejęły działalność innego przedsiębiorstwa lub zostały utworzone w drodze

połączenia, okres wymagany do kwalifikowania się obejmuje również działalność tego przedsiębiorstwa lub połączonych przedsiębiorstw. W przypadku kwalifikujących się przedsiębiorstw, które nie podlegają rejestracji, uznaje się, że okres wymagany do kwalifikowania się liczy się od momentu, w którym przedsiębiorstwo rozpoczyna działalność gospodarczą, lub od momentu, w którym zaczyna ono podlegać opodatkowaniu z tytułu działalności gospodarczej, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej;

- c) potrzebują początkowej inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, która – w oparciu o biznesplan przygotowany w celu podjęcia nowej działalności gospodarczej – przekracza 50 % ich średnich rocznych obrotów w poprzednich pięciu latach. Inwestycje, których celem jest znaczna poprawa efektywności środowiskowej działalności zgodnie z art. 36 ust. 2, lub inne zrównoważone środowiskowo inwestycje zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 uznaje się za nową działalność gospodarczą, jeżeli ich wymagane finansowanie początkowe przekracza [30 %] średnich rocznych obrotów w poprzednich pięciu latach.

4. Inwestycja w zakresie finansowania ryzyka może też obejmować inwestycje kontynuacyjne dokonane w kwalifikujących się przedsiębiorstwach, w tym po upływie okresu wymaganego do kwalifikowania się, o którym mowa w ust. 3 lit. b), jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) nie przekroczono łącznej kwoty finansowania ryzyka, o której mowa w ust. 8;
- b) możliwość inwestycji kontynuacyjnych została przewidziana w początkowym biznesplanie;
- c) przedsiębiorstwo otrzymujące inwestycje kontynuacyjne nie stało się powiązane, w rozumieniu art. 3 ust. 3 załącznika I, z innym przedsiębiorstwem, innym niż pośrednik finansowy lub niezależny inwestor prywatny dostarczający finansowanie ryzyka w ramach środka, chyba że nowy podmiot stanowi MŚP.

5. Inwestycje w zakresie finansowania ryzyka w kwalifikujących się przedsiębiorstwach mogą przybierać formę inwestycji kapitałowych, quasi-kapitałowych, pożyczek, gwarancji lub kombinacji tych rozwiązań.

6. W przypadku udzielenia gwarancji wartość gwarancji nie może przekraczać 80 % wartości pożyczki.

7. W przypadku inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w formie inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych w kwalifikujących się przedsiębiorstwach środki finansowania ryzyka może obejmować refinansowanie tylko wtedy, gdy refinansowanie jest połączone z nowym kapitałem odpowiadającym co najmniej 50 % każdej rundy inwestycji w przedsiębiorstwach kwalifikowalnych.

8. Łączna pozostała kwota inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, o której mowa w ust. 5, nie przekracza 15 mln EUR na kwalifikowalne przedsiębiorstwo w ramach dowolnego środka finansowania ryzyka. Aby obliczyć maksymalną kwotę inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, uwzględnia się:

- a) w przypadku pożyczek i inwestycji quasi-kapitałowych mających strukturę długu, nominalną kwotę instrumentu;
- b) w przypadku gwarancji, nominalną kwotę pożyczki bazowej.

9. Wkład publiczny wniesiony na rzecz pośredników finansowych może przybrać jedną z następujących form:

- a) kapitału własnego lub quasi-kapitału własnego lub środków finansowych, przeznaczonych na zapewnienie inwestycji w zakresie finansowania ryzyka bezpośrednio lub pośrednio kwalifikującym się przedsiębiorstwom;
- b) pożyczek mających zapewnić inwestycje w zakresie finansowania ryzyka bezpośrednio lub pośrednio kwalifikującym się przedsiębiorstwom;
- c) gwarancji, przeznaczonych na pokrycie strat z inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, udzielanych bezpośrednio lub pośrednio kwalifikującym się przedsiębiorstwom.

10. Mechanizmy podziału zysków i ryzyka między państwem członkowskim lub powołanym dla niego podmiotem, któremu powierzono zadanie, i pośrednikiem finansowym są odpowiednie i spełniają następujące warunki:

- a) w przypadku pomocy na finansowanie ryzyka w formie innej niż gwarancje należy stosować raczej asymetryczny podział zysku aniżeli ochronę przed spadkiem wartości; w przypadku asymetrycznego podziału strat między inwestorami publicznymi a prywatnymi pierwsza strata pokrywana przez inwestora publicznego jest ograniczona do 25 % inwestycji w zakresie finansowania ryzyka;
- b) w przypadku pomocy na finansowanie ryzyka w formie gwarancji stopa gwarancji jest ograniczona do 80 %, a łączne straty pokrywane przez państwo członkowskie są ograniczone do maksymalnie 25 % gwarantowanego portfela bazowego. Bezpłatnie można udzielić jedynie gwarancji obejmujących oczekiwane straty gwarantowanego portfela bazowego. Jeżeli gwarancja obejmuje również nieoczekiwane straty, pośrednik finansowy płaci od części gwarancji obejmującej nieoczekiwane straty prowizję gwarancyjną na warunkach rynkowych.

11. Jeżeli wkład publiczny wniesiony na rzecz pośrednika finansowego przybiera formę inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych, o których mowa w ust. 9 lit. a), na cele zarządzania płynnością można wykorzystać nie więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału zadeklarowanego pośrednika finansowego.

12. W przypadku środków finansowania ryzyka mających na celu zapewnienie inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w formie inwestycji kapitałowych, quasi-kapitałowych lub pożyczek kwalifikującym się przedsiębiorstwom wkład publiczny wniesiony na rzecz pośrednika finansowego musi służyć pozyskaniu dodatkowego finansowania od niezależnych inwestorów prywatnych na poziomie pośredników finansowych lub kwalifikujących się przedsiębiorstw, tak aby osiągnąć łączną stopę udziału prywatnego na następujących minimalnych poziomach:

- a) 10 % inwestycji w zakresie finansowania ryzyka przyznanej kwalifikującym się przedsiębiorstwom, o których mowa w ust. 3 lit. a);
- b) 40 % inwestycji w zakresie finansowania ryzyka przyznanej kwalifikującym się przedsiębiorstwom, o których mowa w ust. 3 lit. b);
- c) 60 % inwestycji w zakresie finansowania ryzyka na inwestycje przyznanej kwalifikującym się przedsiębiorstwom, o których mowa w ust. 3 lit. c), i na inwestycje kontynuacyjne w zakresie finansowania ryzyka w kwalifikujących się przedsiębiorstwach po upływie okresu wymaganego do kwalifikowania się, o którym mowa w ust. 3 lit. b).

Finansowanie zapewnione przez niezależnych inwestorów prywatnych korzystających z pomocy na finansowanie ryzyka w formie bodźców finansowych zgodnie z art. 21a nie jest uwzględniane dla celów osiągnięcia łącznych stóp udziału prywatnego określonych w akapicie pierwszym.

Stopy udziału prywatnego, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i c), zostają zmniejszone do 20 % zgodnie z lit. b) i do 30 % zgodnie z lit. c.) w przypadku inwestycji dokonanych na obszarach objętych pomocą określonych w zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej obowiązującej w chwili zapewnienia inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu.

13. Jeżeli środek finansowania ryzyka jest wdrażany poprzez pośrednika finansowego i skierowany do kwalifikujących się przedsiębiorstw na różnych etapach rozwoju, o których mowa w ust. 3 i 4, pośrednik finansowy osiąga stopę udziału prywatnego stanowiącą co najmniej średnią ważoną opartą na wielkości poszczególnych inwestycji w portfelu bazowym i będącą wynikiem zastosowania wobec takich inwestycji minimalnych stóp udziału, o których mowa w ust. 12, chyba że wymagany udział niezależnych inwestorów prywatnych osiągnięto na poziomie kwalifikujących się przedsiębiorstw.

14. Pośredników finansowych i zarządców funduszy wybiera się w drodze otwartej przejrzystej i niedyskryminującej procedury zgodnej z obowiązującymi przepisami unijnymi i krajowymi. Procedura opiera się na obiektywnych kryteriach związanych z doświadczeniem, wiedzą fachową oraz potencjałem operacyjnym i finansowym oraz spełnia następujące warunki:

- a) zapewnia powołanie kwalifikowalnych pośredników finansowych i zarządców funduszy zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- b) nie wprowadza rozróżnienia na pośredników finansowych i zarządców funduszy ze względu na miejsce prowadzenia ich działalności lub założenia w jakimkolwiek państwie członkowskim;
- c) może wymagać, aby kwalifikowalni pośrednicy finansowi i zarządcy funduszy spełnili z góry określone kryteria obiektywnie uzasadnione charakterem inwestycji;
- d) ma na celu ustanowienie odpowiednich mechanizmów podziału zysków i ryzyka zgodnie z ust. 10.

15. Środki finansowania ryzyka zapewniają, aby pośrednicy finansowi otrzymujący wkład publiczny podejmowali decyzje motywowane zyskiem podczas dokonywania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w kwalifikujących się przedsiębiorstwach. Ten obowiązek zostaje dopełniony w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) Państwo członkowskie, lub podmiot, któremu powierzono wdrożenie środka, przewiduje procedurę należytej staranności w celu zapewnienia pewnej pod względem handlowym strategii inwestycyjnej w celu wdrożenia środka finansowania ryzyka, w tym odpowiedniej polityki dywersyfikacji ryzyka mającej na celu osiągnięcie rentowności i efektywnej skali pod względem wielkości i zasięgu terytorialnego danego portfela inwestycji;
- b) inwestycja w zakresie finansowania ryzyka zapewniona kwalifikującym się przedsiębiorstwom opiera się na racjonalnym biznesplanie zawierającym szczegółowe informacje na temat produktu, sprzedaży i kształtowania się rentowności, określającym z góry rentowność;
- c) dla każdej inwestycji kapitałowej i quasi-kapitałowej istnieje jasna i realistyczna strategia wyjścia.

16. Pośrednikami finansowymi zarządza się na zasadach komercyjnych. Wymóg jest spełniony, jeżeli pośrednik finansowy oraz – w zależności od rodzaju środka finansowania ryzyka – zarządca funduszu spełniają następujące warunki:

- a) są zobowiązani na mocy prawa lub umowy do działania zgodnie z najlepszymi praktykami i z należytą starannością charakteryzującą profesjonalnego zarządcę, w dobrej wierze oraz unikając konfliktu interesów; zastosowanie ma nadzór regulacyjny;
- b) ich wynagrodzenie jest zgodne z praktykami rynkowymi. Wymóg ten uznaje się za spełniony, jeżeli są oni wybierani w drodze otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury wyboru zgodnie z ust. 14;
- c) otrzymują oni wynagrodzenie powiązane z uzyskanymi wynikami lub przejmując część ryzyka związanego z inwestycją poprzez wspóln inwestowanie środków własnych, tak aby zapewnić, że ich interesy są trwale powiązane z interesami państwa członkowskiego lub powołanego dla niego podmiotu, któremu powierzono zadanie;
- d) określają oni strategię inwestycyjną, kryteria i proponowane ramy czasowe inwestycji;
- e) inwestorzy mają prawo do bycia reprezentowanym w organach zarządzających funduszem inwestycyjnym, takich jak rada nadzorcza lub komitet doradczy.

17. W przypadku środka finansowania ryzyka, w ramach którego inwestycja w zakresie finansowania ryzyka zapewniana kwalifikującym się przedsiębiorstwom ma formę gwarancji, pożyczek lub inwestycji quasi-kapitałowych mających strukturę długu, pośrednik finansowy podejmuje inwestycje w zakresie finansowania ryzyka w kwalifikujących się przedsiębiorstwach, które bez udziału pomocy nie zostałyby przeprowadzone albo zostałyby przeprowadzone w ograniczonym lub innym zakresie. Pośrednik finansowy jest w stanie wykazać, iż posiada mechanizm zapewniający, że wszelkie korzyści są w jak największym stopniu przekazywane beneficjentom końcowym w formie wyższego finansowania, bardziej ryzykownych portfeli, niższych wymogów dotyczących zabezpieczenia, niższych prowizji gwarancyjnych lub niższych stóp oprocentowania.

18. Środki finansowania ryzyka zapewniające inwestycje w zakresie finansowania ryzyka na rzecz MŚP, które nie spełniają warunków określonych w ust. 3, są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) na poziomie MŚP pomoc spełnia warunki określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013*, rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1408/2013** lub rozporządzeniu Komisji (UE) nr 717/2014***, w zależności od tego, które z nich ma zastosowanie;
- b) spełnione są wszystkie warunki określone w niniejszym artykule z wyjątkiem warunków określonych w ust. 3, 4, 8, 12 i 13;
- c) w przypadku środków finansowania ryzyka zapewniających kwalifikującym się przedsiębiorstwom inwestycje kapitałowe, quasi-kapitałowe i pożyczkowe środki służą pozyskaniu dodatkowego finansowania od niezależnych inwestorów prywatnych na poziomie pośredników finansowych lub MŚP, tak aby osiągnąć łączną stopę udziału prywatnego wynoszącą co najmniej 60 % finansowania ryzyka udzielonego MŚP.

* Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

** Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

*** Rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 45).”;

(13) dodaje się art. 21 a w brzmieniu:

„Artykuł 21 a

Pomoc na finansowanie ryzyka w formie bodźców podatkowych dla inwestorów prywatnych

1. Programy pomocy na finansowanie ryzyka na rzecz MŚP w formie bodźców podatkowych dla niezależnych inwestorów prywatnych, którzy są osobami fizycznymi zapewniającymi finansowanie ryzyka bezpośrednio lub pośrednio kwalifikującym się przedsiębiorstwom, są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Kwalifikujące się przedsiębiorstwa to przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4. Łączna wysokość inwestycji w zakresie finansowania ryzyka zapewniona zgodnie z art. 21 i niniejszym artykułem dla każdego kwalifikowalnego przedsiębiorstwa nie przekracza maksymalnej kwoty określonej w art. 21 ust. 8.

3. Jeżeli niezależny inwestor prywatny zapewnia finansowanie ryzyka pośrednio poprzez pośrednika finansowego, kwalifikująca się inwestycja przybiera formę nabycia akcji lub udziałów pośrednika finansowego, który z kolei zapewnia inwestycje w zakresie finansowania ryzyka kwalifikującym się przedsiębiorstwom w formach i na warunkach określonych w art. 21 ust. 5–8. Nie można przyznać żadnej zachęty podatkowej w odniesieniu do usług świadczonych przez pośrednika finansowego lub jego zarządzających.

4. Jeżeli niezależny inwestor prywatny zapewnia finansowanie ryzyka bezpośrednio kwalifikowalnemu przedsiębiorstwu, kwalifikowalną inwestycję stanowi wyłącznie nabycie udziałów zwykłych pełnego ryzyka wyemitowanych przez kwalifikujące się przedsiębiorstwo. Udziały te należy zachować przez okres co najmniej trzech lat. Refinansowanie jest objęte wyłącznie na warunkach określonych w art. 21 ust. 7. Straty wynikające ze zbycia udziałów można wyrównać za pomocą podatku dochodowego. W przypadku ulg podatkowych od dywidend możliwe jest uzyskanie pełnego zwolnienia z zapłaty podatku dochodowego od jakiejkolwiek dywidendy otrzymanej z tytułu kwalifikowalnych udziałów. Podobnie w przypadku ulgi od podatku z tytułu zysków kapitałowych możliwe jest uzyskanie pełnego zwolnienia z jego zapłaty w odniesieniu do każdego zysku ze sprzedaży kwalifikowalnych udziałów. Zobowiązania podatkowe z tytułu zysków kapitałowych ze sprzedaży kwalifikowalnych udziałów można ponadto odroczyć, jeżeli w ciągu roku zostaną one ponownie zainwestowane w kwalifikowalne udziały.

5. Maksymalna wysokość ulgi podatkowej nie przekracza maksymalnej kwoty zobowiązania podatkowego niezależnego inwestora prywatnego w odniesieniu do podatku, którego ulga dotyczy. W celu zapewnienia odpowiedniego udziału niezależnego inwestora prywatnego zgodnie z art. 21 ust. 12 wysokość ulgi podatkowej nie przekracza następujących progów maksymalnych:

- a) 50 % kwalifikowalnej inwestycji przeprowadzonej przez niezależnego inwestora prywatnego, jeżeli beneficjenci końcowi są objęci art. 21 ust. 3 lit. a);
- b) 35 % kwalifikowalnej inwestycji przeprowadzonej przez niezależnego inwestora prywatnego, jeżeli beneficjenci końcowi są objęci art. 21 ust. 3 lit. b);
- c) 20 % kwalifikowalnej inwestycji przeprowadzonej przez niezależnego inwestora prywatnego, jeżeli beneficjenci końcowi są objęci art. 21 ust. 3 lit. c) lub w przypadku kwalifikowalnych inwestycji kontynuacyjnych po upływie okresu wymaganego do kwalifikowania się, o którym mowa w art. 21 ust. 3 lit. b).

Progi ulgi podatkowej, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i c), mogą zostać zwiększone do 50 % zgodnie z lit. b) i do 35 % zgodnie z lit. c.) w przypadku inwestycji dokonanych na obszarach objętych pomocą określonych w zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu.”;

(14) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za kwalifikujące się przedsiębiorstwo uznaje się każde małe przedsiębiorstwo nienotowane na giełdzie w okresie do pięciu lat po jego rejestracji, pod warunkiem że takie przedsiębiorstwo spełnia następujące warunki:

- a) nie przejęło działalności innego przedsiębiorstwa;
- b) nie dokonało jeszcze podziału zysku;
- c) nie zostało utworzone w drodze połączenia.

W przypadku kwalifikujących się przedsiębiorstw, które nie podlegają rejestracji, uznaje się, że okres pięciu lat wymagany do kwalifikowania się liczy się od momentu, w którym przedsiębiorstwo rozpoczyna działalność gospodarczą, lub od momentu, w którym zaczyna ono podlegać opodatkowaniu z tytułu działalności gospodarczej, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. c) przedsiębiorstwa utworzone w wyniku połączenia między przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do pomocy na podstawie niniejszego artykułu również uznaje się za przedsiębiorstwa kwalifikujące się w okresie do pięciu lat od daty rejestracji najstarszego przedsiębiorstwa uczestniczącego w połączeniu.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Oprócz kwot określonych w ust. 3–5 pomoc na rozpoczęcie działalności może przyjąć postać przeniesienia praw własności intelektualnej i powiązanych praw dostępu z organizacji prowadzącej badania, w której powstały podstawowe prawa własności intelektualnej, jeżeli przeniesienie:

- a) zostało dokonane na rzecz małego i innowacyjnego przedsiębiorstwa;
- b) jest niezbędne do wprowadzenia nowego produktu lub nowej usługi na rynek; oraz
- c) wartość praw własności intelektualnej została określona po cenach rynkowych, a zatem zgodnie z jedną z następujących metod:
 - (i) kwotę określono w drodze otwartej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej konkurencyjnej procedury sprzedaży;
 - (ii) wycena niezależnego eksperta potwierdza, że kwota jest co najmniej równa wartości rynkowej;

- (iii) kwota jest wynikiem negocjacji przeprowadzonych w warunkach pełnej konkurencji między organizacją prowadzącą badania a przedsiębiorstwem rozpoczynającym działalność;
- (iv) w przypadku gdy przedsiębiorstwo rozpoczynające działalność ma prawo odmowy w odniesieniu do praw własności intelektualnej powstałych w wyniku współpracy z organizacją prowadzącą badania, a organizacja prowadząca badania ma wzajemne prawo do zabiegania o korzystniejsze pod względem gospodarczym oferty od stron trzecich, tak aby współpracujące przedsiębiorstwo rozpoczynające działalność musiało odpowiednio dostosować swoją ofertę.

Z ceny rynkowej można potrącić bezwzględną wartość wszelkiego wkładu – finansowego i niefinansowego – przedsiębiorstwa rozpoczynającego działalność na poczet kosztów działań organizacji prowadzącej badania, które to działania doprowadziły do powstania przedmiotowych praw własności intelektualnej.

Wartość powstałych praw własności intelektualnej, o których mowa powyżej, może przekraczać 0,8 mln EUR, lecz pomoc dodatkowa, o której mowa w niniejszym akapicie, nie może przekraczać 0,8 mln EUR. Kwota pomocy dodatkowej odnosi się do wartości praw własności intelektualnej przeniesionych i powstałych jak opisano powyżej, włącznie ze wspomnianym powyżej potrąceniem, której nie obejmują fundusze własne ani inne środki.”;

(15) art. 23 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środek pomocy może przybrać formę bodźców podatkowych dla niezależnych inwestorów prywatnych będących osobami fizycznymi, które to bodźce dotyczą inwestycji w zakresie finansowania ryzyka poczynionych za pomocą wielostronnych platform obrotu w przedsiębiorstwa kwalifikowalne na mocy warunków określonych w art. 21a ust. 2 i 5.”;

(16) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Koszty kwalifikowalne są następujące:

- a) koszty wstępnego rozpoznania i formalnej analizy *due diligence* podjętych przez zarządzających pośrednikami finansowymi lub przez inwestorów w celu identyfikacji kwalifikujących się przedsiębiorstw na mocy art. 21, 21a i 22;
- b) koszty badań inwestycyjnych, zgodnie z definicją zawartą w art. 36 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565*, w poszczególnych przedsiębiorstwach kwalifikowalnych na mocy art. 21, 21a i 22, pod warunkiem że badania te są publicznie rozpowszechnione oraz, jeżeli zostały rozpowszechnione wśród klientów dostawcy badań inwestycyjnych przed ich publicznym upowszechnieniem, są publicznie rozpowszechnione w takiej samej formie, nie później niż trzy miesiące po pierwszym rozpowszechnieniu wśród klientów.

3. Badania inwestycyjne, o których mowa w ust. 2 lit. b), spełniają wymogi określone w art. 36 i 37 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565.

* Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 1).”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Intensywność pomocy nie przekracza 50 % kosztów kwalifikowalnych.”;

(17) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) dodatkowe koszty ogólne i inne koszty operacyjne, w tym koszty materiałów, dostaw i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu; bez uszczerbku dla art. 7 ust. 1 zdanie trzecie, pośrednie koszty projektu badawczo-rozwojowego mogą być również obliczane na podstawie uproszczonej metody kosztów w formie stawki ryczałtowej wynoszącej do [15 %], stosowanej do całkowitych kwalifikowalnych bezpośrednich kosztów projektu badawczo-rozwojowego. W takim przypadku obie kategorie kosztów bezpośrednich i pośrednich są ustalane na podstawie zwykłych praktyk księgowych, obejmują wyłącznie kwalifikowalne koszty projektów badawczo-rozwojowych wymienione w lit. a)–d) powyżej oraz są odpowiednio uzasadnione.”;

b) w ust. 6 lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ppkt (ii) otrzymuje następujące brzmienie:

„(ii) wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane podczas konferencji, za pośrednictwem publikacji, ogólnodostępnych baz bądź oprogramowania bezpłatnego lub otwartego.”;

(ii) dodaje się ppkt (iii) w brzmieniu:

„(iii) beneficjent zobowiązuje się do szerokiego rozpowszechnienia wyników badań, w tym w przypadku gdy beneficjent zobowiązuje się do terminowego udostępnienia licencji związanych z wynikami badań dotyczących projektów badawczo-rozwojowych objętych pomocą, chronionych prawami własności intelektualnej, po cenie rynkowej i na zasadzie braku wyłączności i niedyskryminacji do użytku przez zainteresowane strony w EOG.”;

(18) dodaje się art. 26 a w brzmieniu:

„Artykuł 26 a

Pomoc inwestycyjna na infrastruktury testowo-doświadczalne

1. Pomoc inwestycyjna na wybudowanie lub modernizację infrastruktury testowo-doświadczalnych jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Cena pobierana za prowadzenie i użytkowanie infrastruktury odpowiada cenie rynkowej lub, w przypadku braku ceny rynkowej, odzwierciedla jej koszty z uwzględnieniem uzasadnionej marży.

3. Dostęp do infrastruktury jest udzielany szeregowi użytkowników na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach. Przedsiębiorstwom, które finansują co najmniej 10 % kosztów inwestycji w infrastrukturę, można przyznać preferencyjny dostęp na bardziej korzystnych warunkach. Aby uniknąć nadmiernej rekompensaty, dostęp ten musi być proporcjonalny do wkładu przedsiębiorstwa w koszty inwestycji, a warunki te należy podawać do wiadomości publicznej.

4. Za koszty kwalifikowalne uznaje się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne.

5. Intensywność pomocy nie przekracza 25 % kosztów kwalifikowalnych.”;

(19) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomocy inwestycyjnej dla klastra innowacyjnego udziela się wyłącznie podmiotowi będącemu właścicielem obiektów klastra. Pomocy operacyjnej dla klastra innowacyjnego udziela się wyłącznie właścicielowi obiektów, chyba że obiekty zostały wynajęte za opłatą rynkową na rzecz podmiotu zarządzającego klastrem i ponoszącego ryzyko finansowe związane z jego działalnością. W tym ostatnim przypadku pomocy operacyjnej udziela się wyłącznie podmiotowi zarządzającemu klastrem innowacyjnym na własne ryzyko. W przypadku gdy podmiot zarządzający klastrem jest zarazem właścicielem klastra, użytkownikiem klastra lub pełni obie te role, oraz w przypadku gdy podmiotem zarządzającym klastrem jest konsorcjum podmiotów nieposiadające odrębnej osobowości prawnej finansowanie, koszty i dochody z działalności jako podmiot zarządzający klastrem rozlicza się osobno, konsekwentnie stosując obiektywnie uzasadnione zasady rachunku kosztów, od wszelkich innych rodzajów działalności prowadzonej przez ten sam podmiot prawny.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opłaty pobierane za korzystanie z obiektów klastra i za udział w jego działaniach odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają koszty tych działań z uwzględnieniem uzasadnionej marży.”;

(20) art. 28 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) koszty usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji, w tym usług świadczonych przez organizacje zajmujące się badaniami i rozpowszechnianiem wiedzy, infrastruktury badawczej, infrastruktury testowo-doświadczalnej lub klastry innowacyjne.”;

(21) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł i ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 36

Pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska, w tym ochronę klimatu

1. Pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska, w tym ochronę klimatu, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.”;

b) dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1a. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do środków, dla których określono bardziej szczegółowe przepisy w art. 36a, 36b oraz 38–48. Niniejszy artykuł nie ma również zastosowania do inwestycji w sprzęt, maszyny i procesy produkcji przemysłowej wykorzystujące paliwa kopalne, z wyjątkiem tych wykorzystujących gaz ziemny. Niniejszy artykuł stosuje się do inwestycji w sprzęt, maszyny i procesy produkcji przemysłowej wykorzystujące wodór w zakresie, w jakim wykorzystywany wodór kwalifikuje się jako wodór odnawialny lub wodór niskoemisyjny. W takim przypadku państwo członkowskie zapewnia, aby wymóg wykorzystywania wodoru odnawialnego [lub wodoru niskoemisyjnego] był spełniony przez cały ekonomiczny cykl życia inwestycji.”;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) umożliwia beneficjentowi lub innemu podmiotowi podniesienie poziomu ochrony środowiska w wyniku prowadzonej przez niego działalności poprzez stosowanie norm surowszych niż normy unijne, niezależnie od istnienia obowiązujących norm krajowych, które są surowsze niż normy unijne; lub

b) umożliwia beneficjentowi lub innemu podmiotowi podniesienie poziomu ochrony środowiska w wyniku prowadzonej przez niego działalności w przypadku braku norm unijnych; lub”;

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) umożliwia beneficjentowi lub innemu podmiotowi podniesienie poziomu ochrony środowiska w wyniku prowadzonej przez niego działalności w celu przestrzegania norm unijnych, które jeszcze nie obowiązują.”;

d) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Inwestycje w wychwytywanie, składowanie i utylizację dwutlenku węgla (»CCUS«) spełniają łącznie następujące warunki:

a) wychwytywanie, transport i utylizacja lub składowanie CO₂, w tym poszczególne elementy łańcucha CCUS, są włączone do pełnego łańcucha CCS, CCU lub CCUS;

b) wartość bieżąca netto projektu inwestycyjnego w ciągu jego ekonomicznego cyklu życia jest ujemna. W celu obliczenia wartości bieżącej netto projektu uwzględnia się nieponiesione koszty emisji CO₂;

c) koszty inwestycji nie dotyczą instalacji emitującej CO₂ (instalacji przemysłowej lub elektrowni), lecz wyłącznie projektu CCUS.

2b. Gdy celem pomocy jest ograniczenie emisji bezpośrednich, w szczególności emisji gazów cieplarnianych, ograniczenia emisji nie kompensuje się wzrostem emisji pośrednich będących wynikiem tej samej inwestycji.”;

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc nie jest przyznawana w przypadku, gdy inwestycje są realizowane wyłącznie w celu zapewnienia przestrzegania przez przedsiębiorstwa obowiązujących norm unijnych. Pomoc zachęcająca przedsiębiorstwa do przestrzegania jeszcze nieobowiązujących nowych norm unijnych podwyższających poziom ochrony środowiska może zostać przyznana na mocy niniejszego artykułu, jeżeli dana norma unijna została przyjęta, a inwestycja, dla której przyznaje się pomoc, zostanie zrealizowana i ukończona co najmniej 18 miesięcy przed datą wejścia w życie danej normy.”;

f) uchyla się ust. 4;

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycji określone w drodze porównania kosztów inwestycji z kosztami inwestycji alternatywnej, która zostałaby przeprowadzona w przypadku braku pomocy, w następujący sposób:

a) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi inwestycję mniej przyjazną dla środowiska odpowiadającą normalnym praktykom handlowym w danym sektorze lub dla danej działalności, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i kosztami inwestycji alternatywnej;

b) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi tę samą inwestycję przeprowadzoną w późniejszym terminie, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów inwestycji

alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaaby przeprowadzona;

- c) w przypadku gdy scenariusz alternatywny skutkowałby utrzymaniem działania istniejących instalacji i sprzętów, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów konserwacji, naprawy i modernizacji w ramach inwestycji alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaaby przeprowadzona;
- d) w przypadku sprzętu będącego przedmiotem umowy leasingu koszty kwalifikowalne stanowią różnicę wartości bieżącej netto między kwotą leasingu tego sprzętu i kwotą leasingu sprzętu, który zostałby wykorzystany w przypadku braku pomocy; koszty leasingu nie obejmują kosztów związanych z eksploatacją sprzętu lub instalacji (koszty paliwa, ubezpieczenia, konserwacji, innych materiałów eksploatacyjnych), niezależnie od tego, czy wchodzi one w skład umowy leasingu.

We wszystkich sytuacjach wymienionych w lit. a)–d) scenariusz alternatywny stanowi inwestycję o porównywalnej zdolności produkcyjnej i porównywalnym ekonomicznym cyklu życia, zgodną z obowiązującymi normami unijnymi, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących emisji gazów cieplarnianych. Scenariusz alternatywny jest wiarygodny w kontekście wymogów prawnych, warunków rynkowych i bodźców stworzonych przez unijny system handlu emisjami.

W przypadku gdy inwestycja stanowi inwestycję dodatkową do istniejącego obiektu, dla którego nie istnieje inwestycja alternatywna mniej przyjazna dla środowiska, kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty związane z ochroną środowiska.

Koszty kwalifikowalne mogą obejmować koszty budowy dedykowanej infrastruktury i obiektów do magazynowania wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego oraz ciepła odpadowego, które są niezbędne, aby umożliwić podniesienie poziomu ochrony środowiska, o którym mowa w ust. 2 i 2a. Kosztów, które nie są bezpośrednio związane z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska, nie uznaje się za kwalifikowalne.”;

h) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Intensywność pomocy nie przekracza 40 % kosztów kwalifikowalnych. Intensywność pomocy może wynieść 50 %, jeżeli efektem inwestycji jest osiągnięcie zerowej emisji bezpośredniej.”;

i) dodaje się ust. 6 a i 6b w brzmieniu:

„6a. W przypadku inwestycji związanych z CCUS intensywność pomocy nie przekracza 20 %.

6b. Intensywność pomocy może wynieść 100 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku, gdy pomoc jest przyznawana w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji zdefiniowanej w art. 2 pkt 38, spełniającej wszystkie następujące warunki dodatkowe:

- a) przyznanie pomocy jest oparte na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach kwalifikacji i wyboru;
- b) kryteria wyboru są oparte przede wszystkim na złożonej ofercie lub cenie rozliczeniowej;
- c) kryteria wyboru mogą również dotyczyć innych aspektów, w szczególności środowiskowych, technologicznych, geograficznych lub społecznych, pod warunkiem że są one związane z celem środka. [Złożona oferta lub cena rozliczeniowa nie stanowi mniej niż 75 % wagi kryteriów wyboru.]”;

(22) art. 36 a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36 a

Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę ładowania lub tankowania

1. Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę ładowania lub tankowania służącą do dostarczania energii dla pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych do celów transportu jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki określone w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Niniejszy artykuł obejmuje wyłącznie pomoc przyznaną na infrastrukturę ładowania lub tankowania, która dostarcza pojazdom energię elektryczną lub wodór odnawialny lub niskoemisyjny do celów transportu. Państwo członkowskie zapewnia, aby wymóg dostarczania wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego był spełniony przez cały ekonomiczny cykl życia infrastruktury. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości przyznania pomocy na inwestycje związane z infrastrukturą paliw alternatywnych jako część infrastruktury portowej zgodnie z art. 56b i 56c.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty budowy, instalacji, modernizacji lub rozbudowy infrastruktury ładowania lub tankowania. Koszty te mogą obejmować koszty samej infrastruktury ładowania lub tankowania, instalację lub modernizację komponentów elektrycznych lub komponentów innego rodzaju, w tym kabli elektrycznych i transformatorów elektroenergetycznych, które są niezbędne do przyłączenia infrastruktury ładowania lub tankowania do sieci lub do lokalnej jednostki produkcji lub magazynowania energii elektrycznej lub wodoru, jak również powiązanych urządzeń technicznych, robót w zakresie inżynierii lądowej i wodnej, przystosowania gruntów lub dróg, koszty instalacji oraz koszty uzyskania powiązanych pozwoleń.

Koszty kwalifikowalne mogą również obejmować koszty inwestycji w zintegrowane miejscowe jednostki wytwarzające energię elektryczną ze źródeł odnawialnych lub koszty inwestycji w jednostki magazynowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego. Moc szczytowa zintegrowanej miejscowej jednostki wytwarzającej energię elektryczną ze źródeł odnawialnych nie przekracza maksymalnej znamionowej mocy wyjściowej infrastruktury ładowania, z którą jest ona połączona.

4. Pomoc na podstawie niniejszego artykułu jest przyznawana w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji zdefiniowanej w art. 2 pkt 38, spełniającej wszystkie następujące warunki dodatkowe:

- a) przyznanie pomocy jest oparte na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach kwalifikacji i wyboru;
- b) kryteria wyboru są oparte przede wszystkim na złożonej ofercie lub cenie rozliczeniowej;
- c) kryteria wyboru mogą również dotyczyć innych aspektów, w szczególności środowiskowych, technologicznych, geograficznych lub społecznych, pod warunkiem że są one związane z celem środka. Złożona oferta lub cena rozliczeniowa nie stanowi mniej niż 75 % wagi kryteriów wyboru.

5. Intensywność pomocy może wynieść do 100 % kosztów kwalifikowalnych.

6. Pomoc przyznana któremukolwiek beneficjentowi nie przekracza 40 % całkowitego budżetu danego programu.

7. Jeżeli infrastruktura ładowania lub tankowania jest otwarta na dostęp użytkowników innych niż beneficjent lub beneficjenci pomocy, pomoc przyznaje się wyłącznie na budowę, instalację, modernizację lub rozbudowę infrastruktury ładowania lub tankowania publicznie dostępnej i umożliwiającej użytkownikom niedyskryminacyjny dostęp, w tym w odniesieniu do taryf, metod uwierzytelniania i płatności oraz innych warunków użytkowania. Opłaty pobierane od użytkowników innych niż beneficjent lub beneficjenci pomocy za korzystanie z infrastruktury ładowania lub tankowania odpowiadają cenom rynkowym.

8. Konieczność udzielania pomocy zachęcającej do rozwoju infrastruktury tej samej kategorii służącej do ładowania lub tankowania ustala się *ex ante* w drodze otwartych konsultacji społecznych lub niezależnego badania rynku. W szczególności ustala się, czy infrastruktura taka najprawdopodobniej nie powstanie na zasadach komercyjnych w ciągu trzech lat od rozpoczęcia stosowania środka pomocy.

Obowiązek przeprowadzenia *ex ante* otwartych konsultacji społecznych lub niezależnego badania rynku określony w akapicie pierwszym nie dotyczy pomocy na budowę, instalację, modernizację lub rozbudowę infrastruktury ładowania lub tankowania, która nie jest publicznie dostępna.

9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8 należy domniemywać, że pomoc na infrastrukturę ładowania lub tankowania pojazdów drogowych jest konieczna, wtedy gdy pojazdy napędzane wyłącznie energią elektryczną (w przypadku infrastruktury ładowania) lub pojazdy napędzane przynajmniej częściowo wodorem (w przypadku infrastruktury tankowania) stanowią odpowiednio mniej niż 2 % całkowitej liczby pojazdów tej samej kategorii zarejestrowanych w danym państwie członkowskim. Do celów niniejszego ustępu samochody osobowe i lekkie pojazdy użytkowe uznaje się za należące do tej samej kategorii pojazdów.

10. Wszelkie koncesje lub inne formy powierzenia osobie trzeciej eksploatacji objętej wsparciem infrastruktury ładowania lub tankowania udzielane są zgodnie z zasadami konkurencji, przejrzystości i niedyskryminacji, z należyтым poszanowaniem obowiązujących zasad udzielania zamówień.”;

(23) Dodaje się art. 36b w brzmieniu:

„Artykuł 36b

Pomoc inwestycyjna na zakup pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych oraz na doposażenie pojazdów

1. Pomoc inwestycyjna na zakup pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych oraz na doposażenie pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy ekologicznie czyste lub pojazdy bezemisyjne, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnione są warunki określone w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc przyznaje się na zakup lub leasing – na okres co najmniej 12 miesięcy – pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych do transportu drogowego, kolejowego, wodnego śródlądowego i morskiego napędzanych przynajmniej częściowo energią elektryczną lub wodorem oraz na doposażenie pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy ekologicznie czyste lub pojazdy bezemisyjne.

3. Za koszty kwalifikowalne uznaje się:

- a) w przypadku inwestycji obejmujących zakup pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych – dodatkowe koszty inwestycji dotyczące zakupu pojazdu ekologicznie czystego lub pojazdu bezemisyjnego. Koszty te oblicza się jako różnicę

między kosztami inwestycji związanymi z zakupem pojazdu ekologicznie czystego lub pojazdu bezemisyjnego oraz kosztami inwestycji związanymi z zakupem pojazdu tej samej kategorii, spełniającego unijne normy, który zostałby zakupiony bez udziału pomocy;

- b) w przypadku inwestycji obejmujących leasing pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych – dodatkowe koszty inwestycji dotyczące leasingu pojazdu ekologicznie czystego lub pojazdu bezemisyjnego. Koszty te oblicza się jako różnicę między wartością bieżącą netto leasingu pojazdu ekologicznie czystego lub pojazdu bezemisyjnego oraz wartością bieżącą netto leasingu pojazdu tej samej kategorii, spełniającego unijne normy, który zostałby wydierżawiony bez udziału pomocy. Na potrzeby określenia kosztów kwalifikowalnych nie uwzględnia się kosztów operacyjnych związanych z eksploatacją pojazdu, w tym kosztów energii, kosztów ubezpieczenia i kosztów konserwacji, niezależnie od tego, czy zostały one uwzględnione w kosztach leasingu;
- c) w przypadku inwestycji obejmujących wyposażenie pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy ekologicznie czyste lub pojazdy bezemisyjne, kosztami kwalifikowalnymi są koszty wyposażenia.

4. Pomoc na podstawie niniejszego artykułu jest przyznawana w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji zdefiniowanej w art. 2 pkt 38, spełniającej wszystkie następujące warunki dodatkowe:

- a) przyznanie pomocy jest oparte na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach kwalifikacji i wyboru;
- b) kryteria wyboru są oparte przede wszystkim na złożonej ofercie lub cenie rozliczeniowej;
- c) kryteria wyboru mogą również dotyczyć innych aspektów, w szczególności środowiskowych, technologicznych, geograficznych lub społecznych, pod warunkiem że są one związane z celem środka. Złożona oferta lub cena rozliczeniowa nie stanowi mniej niż 75 % wagi kryteriów wyboru.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 pomoc przyznana na podstawie niniejszego artykułu przedsiębiorstwu, któremu zostało udzielone zamówienie publiczne na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady*, może zostać przyznana poza procedurą przetargową zgodną z zasadami konkurencji.

6. Intensywność pomocy nie przekracza:

- a) 100 % kosztów kwalifikowalnych zakupu lub leasingu pojazdów bezemisyjnych lub wyposażenia pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy bezemisyjne;
- b) 60 % kosztów kwalifikowalnych zakupu lub leasingu pojazdów ekologicznie czystych lub wyposażenia pojazdów, aby umożliwić ich zakwalifikowanie jako pojazdy ekologicznie czyste.

7. Pomoc nie jest przyznawana na leasing pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych, jeżeli przedsiębiorstwo, od którego dzierżawione są pojazdy, skorzystało z pomocy na zakup pojazdów ekologicznie czystych lub pojazdów bezemisyjnych będących przedmiotem leasingu.

* Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1).”;

(24) uchyla się art. 37 rozporządzenia;

(25) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc nie jest przyznawana na mocy niniejszego artykułu na jakiejkolwiek inwestycje podejmowane, aby zapewnić przestrzeganie przez przedsiębiorstwa już przyjętych norm unijnych, nawet jeżeli normy te jeszcze nie obowiązują.”;

b) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 pomoc może zostać przyznana na mocy niniejszego artykułu na poprawę efektywności energetycznej budynków w celu spełnienia przyjętych, lecz jeszcze nieobowiązujących norm unijnych, pod warunkiem że inwestycja zostanie zrealizowana i ukończona co najmniej 18 miesięcy przed datą wejścia w życie danej normy.

2b. Niniejszy artykuł nie obejmuje pomocy na kogenerację ani pomocy na systemy ciepłownicze lub chłodnicze.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za koszty kwalifikowalne uznaje się dodatkowe koszty inwestycji niezbędne do osiągnięcia wyższego poziomu efektywności energetycznej. Są one określane w drodze porównania kosztów inwestycji z kosztami inwestycji alternatywnej, która zostałaby przeprowadzona w przypadku braku pomocy, w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi inwestycję mniej efektywną energetycznie odpowiadającą normalnym praktykom handlowym w danym sektorze lub dla danej działalności, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i kosztami inwestycji alternatywnej;
- b) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi tę samą inwestycję przeprowadzoną w późniejszym terminie, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów inwestycji alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaby przeprowadzona;
- c) w przypadku gdy scenariusz alternatywny skutkowałby utrzymaniem działania istniejących instalacji i sprzętów, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów konserwacji, naprawy i modernizacji w ramach inwestycji alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaby przeprowadzona;
- d) w przypadku sprzętu będącego przedmiotem umowy leasingu koszty kwalifikowalne stanowią różnicę wartości bieżącej netto między kwotą leasingu tego sprzętu i kwotą leasingu sprzętu, który zostałby wykorzystany w przypadku braku pomocy; koszty leasingu nie obejmują kosztów związanych z eksploatacją sprzętu lub instalacji (koszty paliwa, ubezpieczenia, konserwacji, innych materiałów eksploatacyjnych), niezależnie od tego, czy wchodzi one w skład umowy leasingu;
- e) we wszystkich sytuacjach wymienionych w lit. a)–d) scenariusz alternatywny stanowi inwestycję o jednakowej zdolności produkcyjnej i jednakowym ekonomicznym cyklu życia, zgodną z obowiązującymi normami unijnymi.

Scenariusz alternatywny jest wiarygodny w kontekście wymogów prawnych, warunków rynkowych i bodźców stworzonych przez unijny system handlu emisjami;

- f) w przypadku gdy inwestycja stanowi inwestycję łatwą do zidentyfikowania, której celem jest wyłącznie poprawa efektywności energetycznej budynku, dla którego nie istnieje inwestycja alternatywna mniej przyjazna dla środowiska, kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty związane z ochroną środowiska.”;

d) dodaje się ust. od 3a do 3d w brzmieniu:

„3a. O ile pomoc powoduje zmniejszenie zapotrzebowania na energię pierwotną o co najmniej 20 % w porównaniu z sytuacją sprzed inwestycji w renowację istniejących budynków oraz oszczędność energii pierwotnej o co najmniej 10 % w porównaniu z progiem określonym dla wymogów dotyczących budynków o niemal zerowym zużyciu energii w krajowych środkach wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w przypadku nowych budynków, za koszty kwalifikowalne uznaje się całkowite koszty inwestycji niezbędne do osiągnięcia wyższego poziomu efektywności energetycznej, jeżeli inwestycja dotyczy poprawy efektywności energetycznej jednego z poniższych:

- (i) budynków mieszkalnych,
- (ii) budynki przeznaczone do kształcenia lub świadczenia usług socjalnych;
- (iii) budynki przeznaczone do prowadzenia działań związanych z administracją publiczną lub usługami wymiaru sprawiedliwości, egzekwowania prawa lub usługami straży pożarnej i ochrony ludności;
- (iv) budynki, o których mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii), oraz budynki inne niż te wymienione w ppkt (i), (ii) lub (iii), w których działalność zajmuje mniej niż 50 % całkowitej powierzchni wewnętrznej.

3b. W przypadku budynków, o których mowa w ust. 3a, pomoc przyznana na poprawę efektywności energetycznej budynku można łączyć z pomocą na niektóre albo wszystkie z poniższych działań:

- a) instalacja zintegrowanych miejscowych instalacji wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub zimno ze źródeł odnawialnych;
- b) instalacja urządzeń do magazynowania energii wytworzonej przez miejscowe instalacje wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych;
- c) budowa i instalacja infrastruktury ładowania przeznaczonej do użytku przez użytkowników budynku oraz infrastruktury powiązanej, takiej jak kanały, jeżeli obiekty parkingowe znajdują się wewnątrz budynku lub fizycznie sąsiadują z budynkiem;
- d) instalacja urządzeń do cyfryzacji budynku, w szczególności na rzecz zwiększenia jego gotowości do obsługi inteligentnych sieci, w tym okablowania pasywnego wewnątrz budynków lub okablowania strukturalnego na potrzeby sieci danych oraz dodatkowej części sieci pasywnej znajdującej się na terenie nieruchomości, do której budynek należy, z wyjątkiem oprzewodowania lub okablowania na potrzeby sieci danych poza nieruchomością;
- e) inwestycje w zielone dachy i wyposażenie do odzyskiwania wody deszczowej.

W przypadku wszelkich takich prac łączonych określonych w lit. a)–e) za koszty kwalifikowalne uznaje się całkowite koszty inwestycji w poszczególne instalacje i urządzenia.

Kosztów, które nie są bezpośrednio związane z osiągnięciem wyższego poziomu efektywności energetycznej, nie uznaje się za kwalifikowalne.

3c. Pomoc może zostać przyznana właścicielowi (właścicielom) budynku lub najemcy (najemcom), w zależności od tego, kto przeprowadza prace w zakresie efektywności energetycznej.

3d. Pomoc może zostać również przyznana na poprawę efektywności energetycznej urządzeń grzewczych lub chłodzących wewnątrz budynku. Pomoc na instalację urządzeń energetycznych opalanych olejem, węglem lub gazowych nie jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, na mocy niniejszego artykułu. Pomoc może zostać przyznana na instalację bardziej energooszczędnych gazowych urządzeń energetycznych, pod warunkiem że zastępują one urządzenia energetyczne opalane olejem lub węglem, i pod warunkiem zapewnienia zastąpienia gazowych urządzeń energetycznych urządzeniami wykorzystującymi paliwa odnawialne najpóźniej do 2050 r.”;

e) dodaje się ust. 6a i 7 w brzmieniu:

„6a. Intensywność pomocy można zwiększyć o 15 punktów procentowych w przypadku pomocy przyznanej na poprawę efektywności energetycznej budynków, o której mowa w ust. 3a, jeżeli usprawnienia w zakresie efektywności energetycznej prowadzą do zmniejszenia zapotrzebowania na energię pierwotną o co najmniej 40 % w przypadku renowacji istniejących budynków.

7. Pomoc na poprawę efektywności energetycznej budynków może również dotyczyć ułatwienia zawierania umów o poprawę efektywności energetycznej, z zastrzeżeniem spełnienia łącznie następujących warunków:

- a) wsparcie ma formę pożyczki lub gwarancji udzielanej dostawcom realizującym środki poprawy efektywności energetycznej na podstawie umowy o poprawę efektywności energetycznej lub ma postać produktu finansowego mającego na celu refinansowanie danego dostawcy (np. faktoring lub forfaiting);
- b) nominalna kwota całkowitego pozostałego finansowania przyznanego na podstawie niniejszego ustępu na beneficjenta nie przekracza 30 mln EUR;
- c) wsparcie przyznawane jest MŚP lub małym spółkom o średniej kapitalizacji będącymi dostawcami realizującymi środki poprawy efektywności energetycznej;
- d) wsparcie przyznawane jest na ułatwienie zawierania umów o poprawę efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 27 dyrektywy 2012/27/UE;
- e) umowy o poprawę efektywności energetycznej odnoszą się do budynków, o których mowa w ust. 3a.”;

(26) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2, 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do objęcia pomocą na mocy niniejszego artykułu kwalifikują się inwestycje poprawiające efektywność energetyczną budynków.

2a. Jeżeli inwestycje dotyczą poprawy efektywności energetycznej (i) budynków mieszkalnych, (ii) budynków przeznaczonych do kształcenia lub świadczenia usług socjalnych, (iii) budynków przeznaczonych dla administracji publicznej lub świadczenia usług wymiaru sprawiedliwości, policji bądź straży pożarnej lub (iv) budynków, o których mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii) i w których działania inne niż działania wymienione w ppkt (i), (ii) lub (iii) zajmują nie więcej niż 50 % całkowitej powierzchni, pomoc przyznawana na

poprawę efektywności energetycznej budynku można łączyć z pomocą na niektóre albo wszystkie z poniższych działań:

- a) instalacja zintegrowanych miejscowych instalacji wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub zimno ze źródeł odnawialnych;
- b) instalacja urządzeń do magazynowania energii wytworzonej przez miejscowe instalacje wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych;
- c) budowa i instalacja infrastruktury ładowania przeznaczonej do użytku przez użytkowników budynku oraz infrastruktury powiązanej, takiej jak kanały, jeżeli parking znajduje się wewnątrz budynku lub fizycznie sąsiaduje z budynkiem;
- d) instalacja urządzeń do cyfryzacji budynku, w szczególności na rzecz zwiększenia jego gotowości do obsługi inteligentnych sieci. Inwestycje kwalifikowalne mogą obejmować interwencje ograniczone do oprzewodowania pasywnego wewnątrz budynków lub okablowania strukturalnego na potrzeby sieci danych oraz – w razie potrzeby – dodatkową część sieci pasywnej znajdującą się na terenie nieruchomości, do której budynek należy. Wyłączone jest oprzewodowanie lub okablowanie na potrzeby sieci danych poza nieruchomością;
- e) inwestycje w zielone dachy i wyposażenie do odzyskiwania wody deszczowej.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty projektu wspierającego efektywność energetyczną, przy czym wyjątek stanowią budynki, o których mowa w ust. 2a, w przypadku których kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty projektu wspierającego efektywność energetyczną oraz koszty inwestycji w różne urządzenia wymienione w ust. 2a.”;

- b) w ust. 5 zdania pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„5. Fundusz na rzecz efektywności energetycznej lub inny pośrednik finansowy udziela pożyczek lub gwarancji na kwalifikowalne projekty w zakresie efektywności energetycznej. Wartość nominalna pożyczki lub gwarantowanej kwoty nie może przekroczyć 20 milionów EUR na projekt na poziomie beneficjentów końcowych, z wyjątkiem przypadków inwestycji łączonych, o których mowa w ust. 2a, kiedy to nie może ona przekroczyć 30 mln EUR.”;

- c) ust. 8 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) fundusz na rzecz efektywności energetycznej lub pośrednika finansowego ustanawia się zgodnie z obowiązującymi przepisami, a państwo członkowskie zapewnia procedurę *due diligence*, tak aby zweryfikować zastosowanie ekonomicznie opłacalnej strategii inwestycyjnej w celu wdrożenia środka pomocy na rzecz efektywności energetycznej.”;

- d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Pomoc nie jest przyznawana na mocy niniejszego artykułu na inwestycje podejmowane w celu spełnienia przyjętych i obowiązujących norm unijnych. Pomoc może zostać przyznana na mocy niniejszego artykułu na inwestycje podejmowane w celu spełnienia przyjętych, lecz jeszcze nieobowiązujących norm unijnych, pod warunkiem że inwestycja zostanie zrealizowana i ukończona co najmniej 18 miesięcy przed datą wejścia w życie danej normy.”;

- e) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Pomoc może zostać również przyznana na poprawę efektywności energetycznej urządzeń grzewczych lub chłodzących wewnątrz budynku. Pomoc na instalację urządzeń energetycznych opalanych olejem, węglem lub gazowych nie jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, na mocy niniejszego artykułu. Pomoc

może zostać przyznana na instalację bardziej energooszczędnych gazowych urządzeń energetycznych, pod warunkiem że zastępują one urządzenia ciepłownicze opalane olejem lub węglem i pod warunkiem, że zostanie zapewnione zastąpienie gazowych urządzeń energetycznych urządzeniami wykorzystującymi paliwa odnawialne najpóźniej do 2050 r.”;

(27) uchyla się art. 40;

(28) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

Pomoc inwestycyjna na promowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wodoru odnawialnego i wysokosprawnej kogeneracji

1. Pomoc inwestycyjna na promowanie energii ze źródeł odnawialnych, wodoru odnawialnego i wysokosprawnej kogeneracji jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.”;

b) dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1a. Pomoc inwestycyjna na projekty dotyczące magazynowania na mocy niniejszego artykułu jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim jest przyznawana na podstawie programu umożliwiającego łączenie projektów w zakresie energii odnawialnej i projektów dotyczących magazynowania (»za licznikiem«), jeżeli oba elementy są instalowane i oddawane do eksploatacji w tym samym czasie. Inwestycja w magazynowanie ma maksymalnie tę samą moc co połączona inwestycja w energię odnawialną. Pomoc na magazynowanie powiązane z istniejącą instalacją w zakresie energii odnawialnej (»za licznikiem«) może również być objęta tym samym programem, jeżeli inwestycja w magazynowanie spełnia te same warunki i wszystkie projekty inwestycyjne (w zakresie odnawialnych źródeł energii i magazynowania) uznaje się za zintegrowany projekt na potrzeby weryfikacji zgodności z progami określonymi w art. 4.”;

c) ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Pomoc inwestycyjna na produkcję biopaliw, biopłynów, biogazu i paliw z biomasy jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim paliwa objęte pomocą są zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju i oszczędności emisji gazów cieplarnianych określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 i aktach wykonawczych lub delegowanych do tej dyrektywy oraz są wytwarzane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do tej dyrektywy.

3. Pomoc inwestycyjna na produkcję wodoru jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w przypadku instalacji wytwarzających wyłącznie wodór odnawialny. W przypadku projektów dotyczących wodoru odnawialnego obejmujących elektrolizer i co najmniej jedną odnawialną jednostkę wytwórczą za pojedynczym punktem przyłączenia do sieci zdolność produkcyjna elektrolizera nie przekracza łącznej zdolności produkcyjnej odnawialnych jednostek wytwórczych. Pomoc inwestycyjna może obejmować infrastrukturę dedykowaną na potrzeby przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego oraz obiekty do magazynowania wodoru odnawialnego.

4. Pomoc inwestycyjna na nowe lub odnowione wysokosprawne jednostki kogeneracyjne jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim przynoszą one ogólne oszczędności energii pierwotnej w porównaniu

z oddzielną produkcją energii cieplnej i elektrycznej zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE lub wszelkimi późniejszymi przepisami zastępującymi ten akt prawny w całości albo w części.”;

d) dodaje się ust. 4 a w brzmieniu:

„4a. Pomoc inwestycyjna na wysokosprawną kogenerację jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w przypadku gdy nie dotyczy instalacji kogeneracyjnych opalanych paliwami kopalnymi, z wyjątkiem gazu ziemnego, jeżeli zapewniona jest zgodność z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.”;

e) ust. 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„5. Pomoc inwestycyjną przyznaje się na moce nowo zainstalowane lub odnowione. Kwota pomocy jest niezależna od wydajności.

6. Za koszty kwalifikowalne uznaje się całkowity koszt inwestycji.

7. Intensywność pomocy nie przekracza:

a) 30 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku produkcji energii ze źródeł odnawialnych, wodoru odnawialnego i wysokosprawnej kogeneracji;

b) 15 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku projektów obejmujących magazynowanie energii elektrycznej.”;

f) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Intensywność pomocy można zwiększyć o 15 punktów procentowych w przypadku inwestycji wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, w tym zieloną kogenerację.

10. Jeżeli pomoc jest przyznawana w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji w oparciu o jasne, przejrzyste, niedyskryminujące i obiektywne kryteria uprzednio określone stosownie do celu środka i minimalizujące ryzyko strategicznego składania ofert, intensywność pomocy może wynieść 100 % kosztów kwalifikowalnych. Kryteria te podlegają publikacji co najmniej sześć tygodni przed terminem składania wniosków, aby umożliwić skuteczną konkurencję. Procedura przetargowa zgodna z zasadami konkurencji spełnia wszystkie poniższe kryteria:

(i) budżet lub wolumen związany z procedurą przetargową jest wiążącym ograniczeniem w taki sposób, że można oczekiwać, że nie wszyscy oferenci otrzymają pomoc;

(ii) oczekiwana liczba oferentów jest wystarczająca, by zapewnić skuteczną konkurencję;

(iii) schemat procedur przetargowych, w których weźmie udział zbyt mała liczba oferentów, w trakcie realizacji programu podlega korekcie w celu przywrócenia skutecznej konkurencji w kolejnych procedurach przetargowych lub tak szybko, jak to możliwe;

(iv) należy unikać korekt *ex post* wyniku procedury przetargowej (w tym późniejszych negocjacji wyników przetargu lub racjonowania), ponieważ mogą one podważyć skuteczność wyniku procedury.”;

(29) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc jest przyznawana w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji w oparciu o jasne, przejrzyste, niedyskryminujące i obiektywne kryteria

uprzednio określone stosownie do celu środka i minimalizujące ryzyko strategicznego składania ofert. Kryteria te podlegają publikacji co najmniej sześć tygodni przed terminem składania wniosków, aby umożliwić skuteczną konkurencję. Procedura przetargowa zgodna z zasadami konkurencji spełnia wszystkie poniższe kryteria:

- (i) budżet lub wolumen związany z procedurą przetargową jest wiążącym ograniczeniem w taki sposób, że można oczekiwać, że nie wszyscy oferenci otrzymają pomoc;
- (ii) oczekiwana liczba oferentów jest wystarczająca, by zapewnić skuteczną konkurencję;
- (iii) schemat procedur przetargowych, w których weźmie udział zbyt mała liczba oferentów, w trakcie realizacji programu podlega korekcie w celu przywrócenia skutecznej konkurencji w kolejnych procedurach przetargowych lub tak szybko, jak to możliwe;
- (iv) należy unikać korekt *ex post* wyniku procedury przetargowej (w tym późniejszych negocjacji wyników przetargu lub racjonowania), ponieważ mogą one podważyć skuteczność wyniku procedury.

Procedura przetargowa jest otwarta dla wszystkich wytwórców produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w sposób niedyskryminacyjny.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pomocy nie wypłaca się w odniesieniu do żadnego okresu obowiązywania ujemnych cen. Dla uniknięcia wątpliwości powyższe ma zastosowanie od chwili osiągnięcia ujemnej wartości cen.”;

c) uchyla się ust. 8, 9 i 10;

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Pomoc przyznaje się wyłącznie do czasu pełnej amortyzacji instalacji wytwarzającej energię elektryczną ze źródeł odnawialnych według ogólnie przyjętych zasad rachunkowości. Pomoc operacyjną pomniejsza się o wszelką otrzymaną pomoc inwestycyjną.”;

(30) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 43

Pomoc operacyjna na promowanie energii ze źródeł odnawialnych i wodoru odnawialnego w instalacjach działających na małą skalę oraz na promowanie społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej

1. Pomoc operacyjna na promowanie energii ze źródeł odnawialnych i wodoru odnawialnego w instalacjach działających na małą skalę oraz na promowanie społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc operacyjna na instalacje działające małą skalę jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie do następujących progów wielkości:

- a) w przypadku projektów dotyczących wytwarzania lub magazynowania energii elektrycznej: projekty poniżej mającego zastosowanie progu określonego w art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/943;
- b) w przypadku technologii wytwarzania ciepła i produkcji gazu ze źródeł odnawialnych: projekty o zainstalowanej mocy poniżej 400 kW.

Do celów obliczania powyższych maksymalnych zdolności produkcyjnych instalacje działające na małą skalę ze wspólnym punktem przyłączenia do sieci elektrycznej uznaje się za jedną instalację.”;

b) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Pomoc na społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, wyłącznie w przypadku projektów o zainstalowanej mocy poniżej 1 MW realizowanych przez podmioty mieszczące się w definicji społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej.

2b. Pomoc operacyjna na produkcję wodoru jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w przypadku instalacji wytwarzających wyłącznie wodór odnawialny.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc operacyjna na produkcję biopaliw, biopłynów, biogazu i paliw z biomasy jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim paliwa objęte pomocą są zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju i oszczędności emisji gazów cieplarnianych określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 i aktach wykonawczych lub delegowanych do tej dyrektywy oraz są wytwarzane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do tej dyrektywy.”;

(31) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 44

Pomoc w formie ulg podatkowych na mocy dyrektywy 2003/96/WE

1. Programy pomocy w formie ulg podatkowych spełniających warunki, o których mowa w dyrektywie Rady 2003/96/WE*, są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Beneficjenci ulg podatkowych są wybierani na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów i płacą podatki co najmniej na minimalnym unijnym poziomie opodatkowania określonym w dyrektywie 2003/96/WE.

3. Programy pomocy w formie ulg podatkowych mogą opierać się na obniżeniu obowiązującej stawki podatku lub na opłaceniu stałej kwoty rekompensaty albo na połączeniu tych mechanizmów.

4. Ulgi podatkowe w odniesieniu do produktów zdefiniowanych w art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE są wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim paliwa objęte pomocą są zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju i oszczędności emisji gazów cieplarnianych określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 i aktach wykonawczych lub delegowanych do tej dyrektywy oraz są wytwarzane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do tej dyrektywy.

5. Ulgi podatkowe na rzecz zakładów energochłonnych zdefiniowanych w art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE są wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu. Ponadto beneficjenci objęci takimi programami pomocy będący dużymi przedsiębiorstwami:

- a) podlegają obowiązkowi przeprowadzenia audytu energetycznego w rozumieniu art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE* jako audytu samodzielnego lub przeprowadzonego w ramach certyfikowanego systemu zarządzania energią lub systemu zarządzania środowiskiem, na przykład unijnego systemu ekzarządzania i audytu (EMAS); oraz
- b) w terminie [trzech lat] od momentu przyznania ulgi beneficjent:
 - wdraża zalecenia zawarte w sprawozdaniu z audytu tak, aby okres zwrotu z odnośnych inwestycji nie przekraczał 3 lat, a koszty ich inwestycji były proporcjonalne; albo
 - inwestuje znaczną część wynoszącą co najmniej 50 % kwoty ulgi w projekty prowadzące do znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z instalacji. W stosownych przypadkach ma to prowadzić do ograniczenia znacznie poniżej odnośnego wskaźnika referencyjnego stosowanego do przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach unijnego systemu handlu emisjami.

* Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).”;

(32) dodaje się art. 44 a w brzmieniu:

„Artykuł 44 a

Pomoc w formie obniżek podatków na ochronę środowiska lub opłat parafiskalnych

1. Programy pomocy w formie obniżek podatków na ochronę środowiska lub opłat parafiskalnych są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do obniżek podatków lub opłat dotyczących produktów energetycznych, w tym energii elektrycznej.

2. Beneficjentami obniżki podatków lub opłat są przedsiębiorstwa, na które wyższe podatki lub opłaty mają największy wpływ, niezdolne do przeniesienia wzrostu kosztów produkcji na klientów bez istotnego ograniczenia sprzedaży. Beneficjenci są wybierani na podstawie przejrzystych, niedyskryminujących i obiektywnych kryteriów.

3. Pomoc jest przyznawana w analogiczny sposób wszystkim przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w tym samym sektorze działalności gospodarczej, które znajdują się w identycznej lub podobnej sytuacji faktycznej w odniesieniu do celów obniżki podatku lub opłaty. Ekwiwalent dotacji brutto pomocy nie przekracza 80 % nominalnej stawki podatku lub opłaty.

4. Programy pomocy w formie obniżek podatków na ochronę środowiska lub opłat parafiskalnych mogą opierać się na obniżeniu obowiązującej stawki podatku lub na opłaceniu stałej kwoty rekompensaty albo na połączeniu tych mechanizmów.”;

(33) art. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

Pomoc inwestycyjna na remediację szkód wyrządzonych środowisku, rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów, ochronę lub odbudowę bioróżnorodności lub wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej

1. Pomoc inwestycyjna na remediację szkód wyrządzonych środowisku, rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów, ochronę lub odbudowę bioróżnorodności lub wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc jest przyznawana na inwestycje prowadzące do jednego lub więcej niż jednego z następujących efektów:

- a) remediacja szkód wyrządzonych środowisku, w tym szkód polegających na pogorszeniu jakości gleby, wód powierzchniowych lub gruntowych, lub szkód wyrządzonych środowisku morskemu;
- b) rekultywacja zdegradowanych siedlisk przyrodniczych i ekosystemów;
- c) ochrona lub odbudowa bioróżnorodności lub ekosystemów, jeżeli te inwestycje przyczyniają się do osiągnięcia dobrego stanu ekosystemów lub do ochrony ekosystemów będących dotychczas w dobrym stanie;
- d) wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej.

2a. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych przez trzęsienia ziemi, lawiny, osuwiska, powodzie, tornada, huragany, erupcje wulkaniczne i pożary roślinności z przyczyn naturalnych, objętej art. 50 niniejszego rozporządzenia.

2b. Pomoc na rekultywację w następstwie likwidacji elektrowni i eksploatacji górniczej nie jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, na mocy niniejszego artykułu.

3. Bez uszczerbku dla przepisów Unii dotyczących odpowiedzialności za szkody wyrządzone środowisku, w szczególności dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, w przypadku gdy zostało wskazane przedsiębiorstwo odpowiedzialne za szkody wyrządzone środowisku na mocy prawa obowiązującego w każdym państwie członkowskim, takie przedsiębiorstwo finansuje prace niezbędne do zapobieżenia degradacji i zanieczyszczeniu środowiska i skorygowania ich zgodnie z zasadą »zanieczyszczający płaci« i nie jest przyznawana żadna pomoc na prace, które zgodnie z prawem to przedsiębiorstwo byłoby zobowiązane przeprowadzić. Państwo członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki, w tym kroki prawne, w celu wskazania odpowiedzialnego przedsiębiorstwa i zobowiązania go do pokrycia odnośnych kosztów. Jeżeli nie można zidentyfikować podmiotu odpowiedzialnego zgodnie z obowiązującym prawem lub zobowiązać go do pokrycia kosztów, w szczególności ponieważ przedsiębiorstwo odpowiedzialne zgodnie z prawem przestało istnieć i nie można uznać żadnego innego przedsiębiorstwa za jego następcę prawnego, lub jeżeli nie ma wystarczającego zabezpieczenia finansowego w celu pokrycia kosztów remediacji, pomoc może zostać przyznana na wsparcie całego projektu. Pomoc nie jest przyznawana na wdrożenie środków kompensujących, o których mowa w art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG**. Pomoc może zostać przyznana na mocy niniejszego artykułu

w celu pokrycia dodatkowych kosztów niezbędnych do zwiększenia zakresu lub poziomu ambicji tych środków, wykraczając poza obowiązki prawne na mocy art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG.

4. W przypadku inwestycji w remediację szkód wyrządzonych środowisku lub rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów kosztami kwalifikowalnymi są koszty prac remediacyjnych lub rekultywacyjnych pomniejszone o wzrost wartości gruntu lub nieruchomości.

5. Ocen wzrostu wartości gruntu lub nieruchomości wynikającej z remediacji lub rekultywacji dokonuje niezależny wykwalifikowany ekspert.

5a. W przypadku inwestycji w ochronę lub odbudowę bioróżnorodności oraz wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej kosztami kwalifikowalnymi są łączne koszty prac przyczyniających się do ochrony lub odbudowy bioróżnorodności lub wdrożenia rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej.

6. Intensywność pomocy nie przekracza:

- a) 100 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku inwestycji w remediację szkód wyrządzonych środowisku lub rekultywację siedlisk przyrodniczych i ekosystemów;
- b) 70 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku inwestycji w ochronę lub odbudowę bioróżnorodności oraz rozwiązania oparte na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej.

7. Intensywność pomocy w przypadku inwestycji w ochronę lub odbudowę bioróżnorodności oraz wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody w celu łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej można zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy przyznawanej małym przedsiębiorstwom oraz o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy przyznawanej średnim przedsiębiorstwom.

Artykuł 46

Pomoc inwestycyjna na efektywny energetycznie miejski system ciepłowniczy i chłodniczy

1. Pomoc inwestycyjna na budowę lub modernizację efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych i chłodniczych jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

1a. Pomoc przyznaje się wyłącznie na budowę lub modernizację systemów ciepłowniczych i chłodniczych, które są lub staną się efektywne energetycznie. Jeżeli w wyniku prac objętych pomocą system nie stanie się jeszcze efektywny energetycznie, dalsze modernizacje wymagane do osiągnięcia standardu efektywności energetycznej muszą rozpocząć się w ciągu trzech lat od rozpoczęcia prac objętych pomocą.

1b. Pomocy nie przyznaje się na budowę ani modernizację obiektów wytwórczych wykorzystujących paliwa kopalne, z wyjątkiem gazu ziemnego. Pomoc na budowę lub modernizację obiektów wytwórczych wykorzystujących gaz ziemny może zostać przyznana wyłącznie w przypadku zapewnienia zgodności z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.

1c. Pomoc na modernizację sieci magazynowania i dystrybucji przesyłających energię ciepłą i chłodniczą wytwarzaną przy użyciu paliw kopalnych można przyznać wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków:

- a) sieć dystrybucyjna jest lub stanie się odpowiednia do przesyłu energii cieplnej lub chłodniczej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii;
- b) modernizacja nie skutkuje zwiększeniem wytwarzania energii z paliw kopalnych, z wyjątkiem gazu ziemnego;
- c) w przypadku modernizacji sieci magazynowania lub dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej wytwarzanej z gazu ziemnego zapewniono zgodność z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.

2. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty inwestycji związane z budową lub modernizacją efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego i chłodniczego.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 30 % kosztów kwalifikowalnych. Intensywność pomocy można zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

4. Intensywność pomocy można zwiększyć o 15 punktów procentowych w przypadku inwestycji wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, w tym zieloną kogenerację.

5. Alternatywnie do ust. 3 intensywność pomocy może wynieść do 100 % luki w finansowaniu, obliczonej jako różnica między dodatnimi i ujemnymi przepływami pieniężnymi w okresie istnienia inwestycji, zdyskontowanymi do swojej bieżącej wartości z wykorzystaniem kosztów kapitału.

* Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

** Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).”;

(34) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1–7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 47

**Pomoc inwestycyjna na efektywne gospodarowanie zasobami i wspieranie
przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym**

1. Pomoc inwestycyjna na efektywne gospodarowanie zasobami i obieg zamknięty jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc przyznaje się na następujące rodzaje inwestycji:

- a) inwestycje poprawiające efektywne gospodarowanie zasobami w drodze jednego albo obu z poniższych działań:
 - redukcja netto zasobów wykorzystywanych do wytwarzania danej ilości produktu. Wykorzystywane zasoby obejmują wszystkie wykorzystywane zasoby materialne, z wyjątkiem energii, a redukcję określa się w drodze pomiaru lub oszacowania konsumpcji przed wdrożeniem środka pomocy i po jego wdrożeniu, z uwzględnieniem wszelkich korekt w zakresie warunków zewnętrznych mogących wpływać na zużycie zasobów;

- zastąpienie pierwotnych surowców lub materiałów wsadowych wtórnymi surowcami lub materiałami wsadowymi (ponownie wykorzystanymi lub poddanymi recyklingowi);
- b) inwestycje w ograniczenie, przygotowanie do ponownego użycia, sortowanie i recykling odpadów wytwarzanych przez beneficjenta oraz zapobieganie im lub inwestycje w przygotowanie do ponownego użycia, sortowanie i recykling odpadów wytwarzanych przez podmioty trzecie, które w przeciwnym razie zostałyby niewykorzystane, unieszkodliwione lub przetworzone w drodze procesu przetwarzania plasującego się niżej pod względem priorytetu w hierarchii odpadów, o której mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, lub w sposób mniej zasobooszczędny, lub prowadziłyby do niższej jakości recyklingu;
- c) inwestycje w przygotowanie do ponownego użycia, sortowanie i recykling innych produktów, materiałów lub substancji wytwarzanych przez beneficjenta lub przez podmioty trzecie, które w przeciwnym razie zostałyby niewykorzystane, unieszkodliwione lub odzyskane w sposób mniej zasobooszczędny, lub prowadziłyby do niższej jakości recyklingu;
- d) inwestycje w selektywną zbiórkę i sortowanie odpadów lub innych produktów, materiałów lub substancji w celu ich przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu.

3. Pomoc na unieszkodliwianie odpadów i procesy odzysku odpadów nie jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, na mocy niniejszego artykułu.

4. Pomoc nie zwalnia przedsiębiorstw wytwarzających odpady z żadnych kosztów ani obowiązków związanych z przetwarzaniem odpadów, za które są one odpowiedzialne na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego, w tym na podstawie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ani z kosztów, które należy uznać za normalne koszty przedsiębiorstwa.

5. Inwestycja nie wpływa jedynie na zwiększenie popytu na odpady lub inne produkty, materiały lub substancje przeznaczone do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku bez równoczesnego zwiększenia zbiórki tych materiałów.

6. Inwestycja wykracza poza ekonomicznie opłacalne lub istniejące praktyki handlowe powszechnie stosowane w Unii i w ramach różnych technologii. Z technologicznego punktu widzenia inwestycja powinna prowadzić do wyższej zdolności do recyklingu lub wyższej jakości materiałów z recyklingu w porównaniu z normalną praktyką.

7. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycji określone przez porównanie całkowitych kosztów inwestycji w zakresie projektu z kosztami projektu lub działania mniej przyjaznego dla środowiska, mogącymi stanowić jedno z poniższych:

- a) porównywalną inwestycję, która w wiarygodny sposób zostałaaby zrealizowana bez pomocy i która nie umożliwia osiągnięcia jednakowego poziomu efektywnej gospodarki zasobami;
- b) przetwarzanie odpadów na podstawie procesu przetwarzania plasującego się niżej pod względem priorytetu w hierarchii odpadów, o której mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, lub w sposób mniej zasobooszczędny;
- c) konwencjonalny proces produkcji związany z surowcem lub produktem pierwotnym, jeżeli produkt ponownie użyty lub pochodzący z recyklingu (produkt wtórny) można

uznać za technicznie i ekonomicznie wymienny z surowcem lub produktem pierwotnym.

W przypadku gdy inwestycja stanowi inwestycję dodatkową do istniejącego obiektu, dla którego nie istnieje inwestycja równoważna mniej przyjazna dla środowiska, kosztami kwalifikowalnymi są całkowite koszty inwestycji.”;

b) ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

8. Intensywność pomocy nie przekracza 40 % kosztów kwalifikowalnych.”;

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Pomoc nie jest przyznawana, jeżeli inwestycja jest podejmowana w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi normami unijnymi.”;

(35) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę energetyczną

1. Pomoc inwestycyjna na wybudowanie lub modernizację infrastruktury energetycznej jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc na infrastrukturę energetyczną w całości albo w części podlegającą wyłączeniu z obowiązku przestrzegania zasad dostępu osób trzecich lub regulacji taryf zgodnie z przepisami dotyczącymi wewnętrznego rynku energii nie jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, na mocy niniejszego artykułu.

3. Pomoc na infrastrukturę gazową jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, wyłącznie w przypadku gdy dana infrastruktura jest przeznaczona do użycia wodoru lub gazów odnawialnych, lub jest wykorzystywana przede wszystkim do transportu wodoru i gazów odnawialnych.

4. Za koszty kwalifikowalne uznaje się [całkowite] koszty inwestycji.

5. Intensywność pomocy może wynieść do 100 % luki w finansowaniu, obliczonej jako różnica między dodatnimi i ujemnymi przepływami pieniężnymi w okresie istnienia inwestycji, zdyskontowanymi do swojej bieżącej wartości z wykorzystaniem kosztów kapitału.”;

(36) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Pomoc na badania i usługi doradcze dotyczące ochrony środowiska i kwestii energetycznych

1. Pomoc na badania lub usługi doradcze, w tym audyty energetyczne, bezpośrednio związane z inwestycjami kwalifikującymi się do objęcia pomocą zgodnie z niniejszą sekcją jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Jeżeli całe badanie lub cała usługa doradcza dotyczy inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą zgodnie z niniejszą sekcją, kosztami kwalifikowalnymi są koszty badania lub usługi doradczej. Jeżeli jedynie część badania lub usługi doradczej dotyczy inwestycji

kwalifikujących się do objęcia pomocą zgodnie z niniejszą sekcją, kosztami kwalifikowalnymi są koszty części badania lub usługi doradczej dotyczącej tych inwestycji.

2a. Pomoc przyznaje się niezależnie od tego, czy po ustaleniach badania lub usługi doradczej nastąpi inwestycja kwalifikująca się do objęcia pomocą zgodnie z niniejszą sekcją.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 60 % kosztów kwalifikowalnych.

4. Intensywność pomocy można zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku badań lub usług doradczych przeprowadzanych w imieniu małych przedsiębiorstw i o 10 punktów procentowych w przypadku badań lub usług doradczych przeprowadzanych w imieniu średnich przedsiębiorstw.

5. Pomoc nie jest przyznawana na audyty energetyczne przeprowadzane w celu zastosowania się do dyrektywy 2012/27/UE, chyba że taki audyt energetyczny jest prowadzony w uzupełnieniu obowiązkowego audytu energetycznego na mocy tej dyrektywy.”;

(37) w art. 56e wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 lit. b) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) w przypadku instalacji produkujących biopaliwa pomoc przyznaje się wyłącznie na instalacje produkujące biopaliwa zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju i oszczędności emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001 i aktach wykonawczych lub delegowanych do tej dyrektywy, oraz wytwarzane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do tej dyrektywy.”;

b) ust. 6 lit. a) ppkt (v) otrzymuje brzmienie:

„(v) infrastrukturę ładowania lub tankowania, która dostarcza pojazdom energię elektryczną lub wodór odnawialny lub niskoemisyjny”;

c) ust. 7 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) inwestycje w efektywne gospodarowanie zasobami i obieg zamknięty zgodnie z art. 47 ust. 1–6 i 10;”;

d) ust. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) nie naruszając przepisów lit. a), gdy środek pomocy odnosi się do poprawy efektywności energetycznej (i) budynków mieszkalnych, (ii) budynków przeznaczonych do kształcenia lub świadczenia usług socjalnych lub do prowadzenia działań związanych z usługami wymiaru sprawiedliwości, policji lub straży pożarnej i ochrony ludności, (iii) budynków przeznaczonych do prowadzenia działań związanych z administracją publiczną lub (iv) budynków, o których mowa w ppkt (i), (ii) lub (iii) i w których działania inne niż działania wymienione w ppkt (i), (ii) lub (iii) zajmują nie więcej niż 50 % całkowitej wewnętrznej powierzchni, pomoc może również zostać przyznana w odniesieniu do środków, które jednocześnie poprawiają efektywność energetyczną tych budynków i obejmują niektóre lub wszystkie z poniższych inwestycji:

(i) instalacja zintegrowanych miejscowych instalacji wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub zimno ze źródeł odnawialnych;

(ii) instalacja urządzeń do magazynowania energii wytworzonej przez miejscowe instalacje wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych;

(iii) budowa i instalacja infrastruktury ładowania przeznaczonej do użytku przez użytkowników budynku oraz infrastruktury powiązanej, takiej jak kanały,

jeżeli obiekty parkingowe znajdują się wewnątrz budynku lub fizycznie sąsiadują z budynkiem;

(iv) instalacja urządzeń do cyfryzacji budynku, w szczególności na rzecz zwiększenia jego gotowości do obsługi inteligentnych sieci, w tym oprzewodowania pasywnego wewnątrz budynków lub okablowania strukturalnego na potrzeby sieci danych oraz dodatkowej części sieci pasywnej znajdującej się na terenie nieruchomości, do której budynek należy, z wyjątkiem oprzewodowania lub okablowania na potrzeby sieci danych poza nieruchomością;

(v) inwestycje w zielone dachy i wyposażenie do odzyskiwania wody deszczowej.

Beneficjentem końcowym pomocy może być właściciel (właściciele) budynku lub najemca (najemcy), w zależności od tego, kto otrzymuje finansowanie projektu;”;

e) ust. 10 lit. a) ppkt (i) i (ii) otrzymują brzmienie:

- „i) MŚP nienotowanym na giełdzie, które jeszcze nie prowadzą działalności na żadnym rynku albo prowadzą działalność przez mniej niż 10 lat od rejestracji, chyba że przejęły one działalność innego przedsiębiorstwa lub zostały utworzone w drodze połączenia, w którym to przypadku okres dziesięciu lat obejmuje również działalność tego przedsiębiorstwa lub połączonych przedsiębiorstw. W przypadku kwalifikujących się przedsiębiorstw, które nie podlegają rejestracji, uznaje się, że okres 10 lat wymagany do kwalifikowania się liczy się od momentu, w którym przedsiębiorstwo rozpoczyna działalność gospodarczą, albo od momentu, w którym zaczyna ono podlegać opodatkowaniu z tytułu działalności gospodarczej, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej;
- ii) MŚP nienotowanym na giełdzie, które rozpoczynają nową działalność gospodarczą, w przypadku których początkowa inwestycja jest wyższa niż 50 % średnich rocznych obrotów w poprzednich pięciu latach. Inwestycje, których celem jest znaczna poprawa efektywności środowiskowej działalności wykraczającej poza obowiązkowe normy unijne lub rozpoczęcie nowej działalności przyjaznej dla środowiska, uznaje się za nową działalność gospodarczą, jeżeli ich wymagane finansowanie początkowe przekracza [30 %] średnich rocznych obrotów w poprzednich pięciu latach. Zrównoważony pod względem środowiskowym charakter inwestycji wykazuje się zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852, w tym zgodnie z zasadą »nie czyn poważnych szkód«, lub za pomocą innych porównywalnych metod;”;
- (38) część II w załączniku II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
[...]